

Lagrådsremiss

Några sjömansfrågor

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 6 februari 2014

Catharina Elmsäter-Svärd

Lennart Renbjer
(Näringsdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I denna lagrådsremiss lämnas förslag till bestämmelser om rätt att få ut uppgifter ur sjömansregistret och om direktåtkomst ur samma register. Det föreslås också en bestämmelse om åldersgräns för att få ansöka om det läkarintyg som krävs för att få tjänstgöra ombord på fartyg. Författningsändringarna krävs för att genomföra bestämmelser dels i direktivet 2012/35/EU om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav för utbildning för sjöfolk, dels i den internationella sjöfartsorganisationens konvention om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning från 1978 (STCW-konventionen).

Författningsändringarna föreslås träda i kraft den 3 juli 2014.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i mönstringslagen (1983:929)	4
2.2	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	6
3	Ärendet och dess beredning	7
4	Bakgrund	7
4.1	Direktivet 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk, ändrat genom direktiv 2012/35/EU	7
4.2	STCW-konventionen	8
5	Hantering av uppgifter i sjömansregistret	9
5.1	Rätt att få ut uppgifter ur sjömansregistret	9
5.2	Direktåtkomst till sjömansregistret	14
6	Ålderskrav vid ansökan om läkarintyg	18
7	Ikraftträdande	20
8	Kostnader och konsekvenser	21
8.1	Det allmänna	21
8.2	Den enskilde	21
8.3	Företagen	22
9	Författningskommentar	23
9.1	Förslaget till lag om ändring i mönstringslagen (1983:929)	23
9.2	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	23
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/35/EU	25
Bilaga 2	STCW-konventionen, utdrag	53
Bilaga 3	Promemorians lagförslag	56
Bilaga 4	Remissinstanserna	59

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i mönstringslagen (1983:929),
2. lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i mönstringslagen (1983:929)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om mönstringslagen (1983:929) dels att 18 § ska ha följande lydelse, dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 23 a och 23 b §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Sjömän *skall* genomgå regelbundna läkarundersökningar. Efter en undersökning *skall* läkaren utfärda ett särskilt intyg.

18 §

Sjömän *ska* genomgå regelbundna läkarundersökningar. Efter en undersökning *ska* läkaren utfärda ett särskilt intyg (*läkarintyg*).

Läkarintyg för sjömän som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning av sjöfolk (omarbetning)², senast ändrat genom direktiv 2012/35/EU³, får endast utfärdas till den som har ansökt om ett sådant intyg efter att han eller hon fyllt 16 år.

För sjömän på fartyg som uteslutande används i inre fart får läkarundersökningen begränsas till syn- och hörsselförmåga.

23 a §

Rätt att få uppgifter ur sjömansregistret om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande, dispenser och certifikat har på begäran

1. en medlemsstat i EU eller en stat som har tillträtt den internationella sjöfartsorganisationens konvention om normer för

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/35/EU av den 21 november 2012 om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning av sjöfolk (EUT L 343, 14.12.2012, s. 78, Celex 32012L0035).

² EUT L 323, 3.12.2008, s. 33 (Celex 32008L0106).

³ EUT L 343, 14.12.2012, s. 78 (Celex 32012L0035).

sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning från 1978 (STCW-konventionen) när det gäller uppgifter som den staten behöver för att fullgöra sitt uppdrag enligt direktiv 2008/106/EG eller STCW-konventionen,

2. ett fartygs ägare eller redare när det gäller uppgifter för att kontrollera utbildningen eller behörigheten hos sjömän, som är anställda av ägaren eller redaren eller som någon av dem avser att anställa,

3. fackliga organisationer,

4. utbildningsanordnare,

5. bemanningsföretag, och

6. Kustbevakningen och Sjöfartsverket.

23 b §

Transportstyrelsen får medge direktåtkomst till den som har rätt att få uppgifter enligt 23 a § för sådana uppgifter som avses i den paragrafen.

Denna lag träder i kraft den 3 juli 2014.

2.2 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Häri genom föreskrivs att 22 kap. 3 a § samt rubriken närmast före 22 kap. 3 a § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

22 kap.

Sekretessbrytande bestämmelse

Sekretessbrytande bestämmelser¹

3 a §²

Sekretessen enligt 1 § första stycket 2 hindrar inte att uppgift lämnas till en enskild enligt vad som föreskrivs i mönstringslagen (1983:929).

Sekretessen enligt 1 § andra stycket hindrar inte att uppgift i form av fotografisk bild av den enskilde lämnas till ett auktoriserat delgivningsföretag.

Denna lag träder i kraft den 3 juli 2014.

¹ Senaste lydelse 2010:1982.

² Senaste lydelse 2010:1982.

3 Ärendet och dess beredning

Inom Näringsdepartementet utarbetades hösten 2013 en promemoria med förslag till de lagändringar som krävs för att genomföra Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/35/EU av den 21 november 2012 om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk. Promemorian innehåller även förslag till lagändringar som krävs för att genomföra vissa delar av Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konvention av år 1978 om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, den s.k. STCW-konventionen. Direktiv 2012/35/EU finns som *bilaga 1* till lagrådsremissen och ett utdrag ur relevanta delar av konventionen finns som *bilaga 2*. Promemorians lagförslag finns som *bilaga 3*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns som *bilaga 4*. En sammanställning av remissyttrandena finns tillgänglig i Näringsdepartementet (dnr N2013/5017/RS).

4 Bakgrund

4.1 Direktivet 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk, ändrat genom direktiv 2012/35/EU

Direktivets syfte och huvudsakliga innehåll

Direktivet 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk innehåller som titeln indikerar framför allt minimikrav på utbildning för sjöfolk. Kraven bygger på de internationella normer som finns i Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konvention av år 1978 om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning, den s.k. STCW-konventionen. Större revideringar i konventionen skedde år 1995 och 2010. Den sistnämnda revideringen medförde att det år 2012 antogs ändringar i direktivet genom direktiv 2012/35/EU. I denna lagrådsremiss avser en hänvisning till direktivet eller dess artiklar den nya lydelsen enligt 2012 års direktiv.

Direktivet innebär dessutom att sjöfolk, efter utbildning, ska få ett behörighetsbevis, certifikat eller annat intyg som bevis för att utbildningskraven har uppnåtts och personen därmed har rätt att tjänstgöra ombord på fartyg. Direktivet innehåller också bestämmelser om att dessa olika dokument ska erkännas ömsesidigt av medlemsstaterna så att sjöfolk kan utöva sitt yrke utan att behöva göra om eller komplettera sin utbildning eller ansöka om nya dokument, t.ex. vid byte av tjänst till ett fartyg registrerat i en annan medlemsstat. Direktivet innehåller slutligen också bestämmelser om hälsokrav, om kommunikation ombord och om vilotid för vakthavande personal. 2012 års direktiv ska vara genomfört senast den 3 juli 2014.

Det svenska genomförandet hittills

Direktivet och de flesta av bestämmelserna i 2012 års direktiv är redan genomförda i svensk rätt. Sverige är sedan många år part till STCW-konventionen och godkände också den senaste revideringen av konventionen. Vid det godkännandet gjordes vissa ändringar i lagen (1998:958) om vilotid för sjömän för att genomföra ändringar i konventionen på detta område (jfr prop. 2010/11:117). Det har också gjorts ändringar i såväl förordning som myndighetsföreskrifter med anledning av revideringen av konventionen. Eftersom direktivet och 2012 års direktiv i sak inte avviker från konventionen är behovet av genomförandeåtgärder begränsat. Det pågår dock för närvarande inom såväl Näringsdepartementet som Transportstyrelsen ett analysarbete för att utröna om 2012 års direktiv föranleder författningsändringar utöver de förslag som redovisas i denna lagrådsremiss, och i så fall vilka ändringar det rör sig om. Det kan inte uteslutas att det kommer att behöva göras ändringar i såväl förordning som Transportstyrelsens föreskrifter.

4.2 STCW-konventionen

Sverige är sedan länge part till STCW-konventionen och har genomfört de bestämmelser i konventionen som har ansetts nödvändiga. Transportstyrelsen har i det analysarbete som har pågått sedan antagandet av de omfattande ändringarna i konventionen år 2010 upptäckt att vissa bestämmelser i konventionen kräver viss ytterligare författningsreglering. I detta sammanhang gäller det skyldigheten för konventionsparterna att möjliggöra s.k. direktåtkomst till uppgifter ur sjömansregistret enligt regel A-I/2.7 i konventionen.

Det ska för övrigt nämnas att konventionen har tillträtts av ca 160 stater, däribland samtliga EU-stater.

5 Hantering av uppgifter i sjömansregistret

5.1 Rätt att få ut uppgifter ur sjömansregistret

Regeringens förslag: Följande subjekt ska på begäran ha rätt att ur sjömansregistret få uppgifter om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande, dispenser och certifikat:

1. en medlemsstat i EU eller en stat som har tillträtt STCW-konventionen när det gäller uppgifter som den staten behöver för att fullgöra sitt uppdrag enligt direktiv 2008/106/EG eller STCW-konventionen,

2. ett fartygs ägare eller redare när det gäller uppgifter för att kontrollera utbildningen eller behörigheten hos sjömän, som är anställda av ägaren eller redaren eller som någon av dem avser att anställa,

3. fackliga organisationer,

4. utbildningsanordnare,

5. bemanningsföretag, och

6. Kustbevakningen och Sjöfartsverket.

Det ska införas en bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen som anger att den sekretess för uppgifter i sjömansregistret som finns enligt nuvarande regler inte hindrar att det finns en rätt att få ut uppgifter enligt här föreslagna bestämmelser.

Promemorians förslag: I promemorian omfattas inte fackliga organisationer, utbildningsanordnare, bemanningsföretag, Kustbevakningen eller Sjöfartsverket av den sekretessbrytande bestämmelsen. Enligt promemorians förslag omfattas inte certifikat av den sekretessbrytande bestämmelsen.

Remissinstanserna: *Stockholms universitet (Institutet för sjö- och annan transporträtt)* ifrågasätter om fartygets ägare ska omfattas av den sekretessbrytande bestämmelsen. *Stockholms universitet* anser vidare att rätten att få ut uppgifter även bör omfatta den som på annat sätt än genom att vara redare tar ansvar för fartygets bemanning. *SEKO* anser att även fackliga organisationer ska ha rätt att få ut dessa uppgifter genom direktåtkomst. *Datainspektionen* påpekar att föreslagna bestämmelser om överföring av personuppgifter till tredjeland även måste uppfylla kraven i dataskyddsdirektivet (95/46/EG).

Skälen för regeringens förslag

Direktivet

Enligt artikel 5.12 a i direktivet ska varje medlemsstat åta sig att föra register över alla de behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande för befälhavare och befäl samt, i förekommande fall, manskap, som har utfärdats, upphört att gälla, förnyats, upphävts, återkallats eller rapporterats försvunna eller förstörda samt över utfärdade dispenser.

Enligt punkten b i samma artikel ska varje medlemsstat åta sig att tillhandahålla information om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser till

- andra medlemsstater,
- andra parter i STCW-konventionen, och
- företag

som begär bekräftelse på äktheten och giltigheten hos dessa dokument som har tillställts till dem av sjöfolk som anhåller om erkännande eller om anställning på fartyg.

STCW-konventionen

Bestämmelserna i direktivet om sjömansregistret och rätt att få ut uppgifter om sjömännens kvalifikationer härrör från STCW-konventionen. I regel I/2.14-15 i konventionen finns motsvarande regler om skyldigheten att föra ett register och att lämna ut uppgifter ur registret.

Det svenska sjömansregistret

Kravet enligt direktivet och konventionen att föra ett register är uppfyllt genom 22 § mönstringslagen (1983:929) enligt vilken bestämmelse Transportstyrelsen med hjälp av automatisk databehandling ska föra ett register över sjömän och handelsfartyg där sjömän tjänstgör (sjömansregistret). Enligt 23 § samma lag ska sjömansregistret innehålla uppgifter om de enskilda sjömännens identitet och kvalifikationer samt om fartygen. Enligt sistnämnda bestämmelse ska sjömannens tidigare och pågående tjänstgöring på fartyg kunna utläsas av registret, liksom kontroll av fartygets bemanning ska kunna göras med hjälp av uppgifterna i sjömansregistret.

I sjömansregistret registreras således bl.a. sådana uppgifter som krävs enligt artikel 5.12 a i direktivet. Någon ytterligare eller ändrad reglering av de svenska bestämmelserna i detta avseende behövs inte.

När det gäller bestämmelserna i artikel 5.12 b om rätt att få uppgifter ur registret är frågan om det behöver införas bestämmelser för att tillgodose detta.

Är någon sekretessbestämmelse tillämplig på uppgifter i sjömansregistret?

22 kapitlet i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, reglerar sekretess till skydd för enskild vid folkbokföring, delgivning, m.m. Enligt 1 § första stycket 2 gäller sekretess för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det av särskild anledning kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider men om uppgiften röjs och uppgiften förekommer i verksamhet som avser förande av eller uttag ur sjömansregistret. Av förarbetena till bestämmelsen framgår att avsikten med bestämmelsen var att kunna hemlighålla uppgifter ur sjömansregistret i de fall man befarar att sjömannen eller någon anhörig till denna riskerar att utsättas för t.ex. personföljelse, något som hade framförts kunna ske t.ex. vid utrikespolitiska krissituationer (prop. 1993/94:165 s. 40–41). Med utformningen av bestämmelsen kan man enligt förarbetena både skydda uppgifter som är av särskilt ömtålig art, t.ex. uppgifter om adresser för personer som har erhållit s.k. sekretess-

markering inom folkbokföringen, men även uppgifter som normalt är harmlösa om det behövs på grund av speciella omständigheter (a. prop. s. 41–42). Sjömansregistret innehåller t.ex. uppgifter om sjömännens identitet (deras personnummer) och adressuppgifter för sjömännen. Registret innehåller således sådana uppgifter som avses i 22 kap. 1 § första stycket 2 OSL.

Frågan är om skaderekvisitet i sekretessbestämmelsen kan innebära att uppgifter, som enligt direktivet ska vara tillgängliga, vägras lämnas ut. Sekretessbestämmelsen skyddar uppgifter om enskilda personliga förhållanden. De uppgifter som enligt direktivet ska registreras och också lämnas ut omfattar statusen på sjömännens olika behörighetsbevis och intyg, dvs. huruvida behörighetsbeviset etc. är giltigt eller om det t.ex. är återkallat. Även om det enligt direktivet inte finns någon rätt att få veta av vilken anledning behörighetsbeviset etc. är återkallat, kan en uppgift om att en sjömans behörighetsbevis är återkallat i sig anses som en uppgift om sjömännens personliga förhållanden. Det är således inte uteslutet att sekretessbestämmelsen kan komma att tillämpas på de uppgifter som enligt direktivet ska vara möjliga att få ut.

När det är fråga om utländska myndigheter som vill ta del av uppgifterna kan det konstateras att svenska myndigheter enligt svensk lag inte har någon skyldighet att lämna ut uppgifter till utländska myndigheter oavsett om uppgifterna omfattas av sekretess eller inte, såvida inte en sådan skyldighet är särskild föreskriven (bet. 1982/83:KU12 s. 36). För det fall sekretess gäller följer av 8 kap. 3 § OSL att en sådan uppgift inte får lämnas ut till en utländsk myndighet om inte utlämnande sker i enlighet med särskild föreskrift i lag eller förordning eller under vissa andra i paragrafen angivna förutsättningar.

Någon annan bestämmelse i OSL torde inte kunna bli tillämplig på uppgifter ur sjömansregistret.

Direktivets krav på tillträde till uppgifter ur sjömansregistret kräver viss reglering

Det är inte uteslutet att uppgifter som enligt direktivet ska lämnas ut kan komma att sekretessbeläggas med stöd av 22 kap. 1 § första stycket 2 OSL. Det har vidare konstaterats att någon rätt för utländska myndigheter att få ut uppgifter ur registret inte finns. För att garantera rätten enligt direktivet och konventionen att få ut uppgifter om sjömännen ur sjömansregistret bör det därför införas en sekretessbrytande bestämmelse om rätt till tillträde till uppgifter ur sjömansregistret för de subjekt som direktivet kräver ska ha sådan rätt.

När det gäller rätten för utländska myndigheter att få ut uppgifter ska den sekretessbrytande bestämmelsen finnas i lag eller förordning. När det gäller sekretessbrytande bestämmelser till förmån till enskilda, dvs. fartygs ägare eller redare, krävs enligt 8 kap. 1 § OSL att den sekretessbrytande bestämmelsen finns i OSL eller i lag eller förordning som OSL hänvisar till. Eftersom sjömansregistret regleras i mönstringslagen är det mest lämpligt att en sekretessbrytande bestämmelse också placeras i anslutning till den lagens bestämmelser om sjömansregistret. En sådan lösning kräver således enligt 8 kap. 1 § OSL att det i OSL förs in en hänvisning till den sekretessbrytande bestämmelsen i mönstringslagen.

Vilka mottagare ska omfattas av den sekretessbrytande bestämmelsen?

I promemorian föreslås att personuppgifter ur sjömansregistret ska lämnas till en viss krets mottagare, nämligen EU-medlemsstater, parter till STCW-konventionen samt fartygs ägare och redare. Ingen remissinstans har någon synpunkt på detta. I promemorian lämnas även förslag till en bestämmelse om direktåtkomst till personuppgifter i sjömansregistret. Den föreslagna bestämmelsen i promemorian om direktåtkomst innehåller inte någon begränsning av mottagarkretsen, utan det uttalas i promemorian att det skulle lämnas till den registerförande myndigheten att avgöra vilka mottagare som skulle kunna få direktåtkomst.

Eftersom direktåtkomst inte kan omfatta fler uppgifter och ges till andra mottagare än vad den sekretessbrytande bestämmelsen omfattar bör kretsen av berättigade mottagare i den föreslagna sekretessbrytande bestämmelsen utvidgas så att kretsen omfattar även de kategorier mottagare som var avsedda att kunna få direktåtkomst, dvs. utbildningsanordnare samt Kustbevakningen och Sjöfartsverket. Dessutom bör *SEKO:s* önskemål att fackliga organisationer ska omfattas, liksom *Stockholms universitets* åsikt att bemanningsföretag ska omfattas, tillgodoses eftersom även dessa kategorier kan ha behov av uppgifterna. Transportstyrelsen har under hand vid beredningen av denna lagrådsremiss godtagit detta. Den sekretessbrytande bestämmelsen bör således, utöver de subjekt som anges i promemorian, omfatta även ovan nämnda mottagare.

De föreslagna bestämmelserna innebär sammanfattningsvis att även om sekretess för uppgifter ur sjömansregistret skulle råda enligt nämnda bestämmelse i 22 kap. 1 § första stycket OSL har de ovan nämnda mottagarna rätt att få ut uppgifterna.

Vilka uppgifter ska vara möjliga att få ut?

Enligt direktivet och konventionen ska det vara möjligt att få ut uppgifter om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser. Av promemorian framgår att när det gäller vilka uppgifter som ska kunna lämnas ut genom direktåtkomst bör utöver dessa dokument även vad som i svensk rätt kallas certifikat kunna omfattas. Ett certifikat är ett dokument som visar att sjömannen är behörig att inneha en viss funktion, t.ex. sjukvårdare eller radiooperatör. Även om dessa certifikat inte omfattas av konventionens krav på direktåtkomst är behovet av att kunna kontrollera även dessa certifikats äkthet minst lika stort som när det gäller t.ex. behörighetsbevisen. Det förekommer nämligen mer förfalskningar av certifikat över dessa specialutbildningar än förfalskningar av behörighetsbevis. Mot denna bakgrund bör således även uppgifter från certifikat omfattas av den sekretessbrytande bestämmelsen och därmed kunna omfattas av direktåtkomsten. Transportstyrelsen har under hand vid beredningen av denna lagrådsremiss godtagit detta.

Något om ägar- och redarbegreppen

Enligt direktivet ska bl.a. företag ha rätt att få ut uppgifterna. Enligt definitionen i artikel 1.26 i direktivet avses med företag fartygets ägare eller någon annan organisation eller person, såsom redaren eller den som hyr fartyget utan besättning, som har övertagit fartygsägarens ansvar för fartygets drift och som därvid gått med på att överta de skyldigheter och

det ansvar som åligger företaget genom detta direktiv. I promemorian föreslås att bl.a. ägare och redare ska ha rätt att få ut uppgifterna. *Stockholms universitet* ställer frågan om översättningen och tolkningen av direktivet och konventionen i detta hänseende är korrekt och ifrågasätter om ägaren ska omfattas. *Stockholms universitet* menar att det engelska ordet *owner* i direktivet och konventionen i praktiken motsvarar det svenska redarbegreppet och att det svenska begreppet *ägare* snarare avser den registrerade ägaren.

Någon definition av begreppet *owner* finns inte i vare sig STCW-konventionen eller direktivet. Regeringen ser inte heller någon anledning att ifrågasätta den tolkning av direktivet som *Stockholms universitet* gör. Regeringen har emellertid redan konstaterat att direktivet och konventionen inte hindrar att uppgifter lämnas ut till andra subjekt än de som omnämns i direktivet och konventionen. I avsaknad av närmare uppgifter om begreppet *owner/ägare* i direktivet och konventionen kan det inte heller uteslutas att även ägaren kan ha ett berättigat behov av att få ut de uppgifter som är aktuella här. Det bör också nämnas att enligt 3 kap. 16 § fartygssäkerhetslagen (2003:364), förkortad FSL, tillkommer uppgiften att anställa dem som ingår i säkerhetsbesättningen och tillhör däck- eller maskinpersonalen såväl redare som ägare. En ägare som anställer besättning skulle i och för sig möjligen i stället anses som redare, men denna fråga kan inte avgöras enbart på denna grund utan är beroende av fler faktorer (jfr även prop. 2000/01:139 s. 137). Mot denna bakgrund anser regeringen att det ändå bör finnas en möjlighet för en ägare endast i denna egenskap att få ut uppgifterna.

Något ska också sägas om begreppet *redare*. Ordet *redare* återfinns i mönstringslagen men saknar definition. Någon vägledning för hur begreppet ska tolkas finns inte i lagens förarbeten. Inte heller i övrigt i svensk rätt finns någon allmängiltig definition av begreppet *redare*. Det kan dock noteras att enligt 1 kap. 2 § andra stycket FSL och 1 kap. 6 § lagen (1980:424) om åtgärder mot förorening från fartyg ska vad som sägs i de lagarna om *redare* gälla även den som i redarens ställe utövar ett avgörande inflytande över fartygets drift. Detta s.k. utökade redarbegrepp utnyttjas i praktiken även vid tillämpningen av mönstringslagen. Redarbegreppet som det tillämpas enligt mönstringslagen kan därför anses omfatta vad som i direktivet avses med *företag*. I den föreslagna lagändringen är det därmed tillräckligt att ange att ett fartygs ägare eller *redare* ska ha rätt att få ut uppgifterna.

Överföring av personuppgifter till tredjeland

Det finns enligt direktivet och STCW-konventionen en rätt för medlemsstat i EU och stat som har tillträtt konventionen att få uppgifter om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser. Det förutsätts således att personuppgifter förs över till tredjeland.

Enligt 33 § personuppgiftslagen (1998:204), förkortad PUL, är det förbjudet att föra över personuppgifter till ett tredjeland, om inte det landet har en adekvat nivå för skyddet av personuppgifterna. I 34 § PUL finns vissa undantag från detta förbud. Vidare finns i 35 § PUL ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att genom föreskrifter eller i enskilda fall besluta om undan-

tag från förbudet. Av 2 § PUL följer att om det i en annan lag eller i en förordning finns bestämmelser som avviker från PUL, ska de bestämmelserna gälla. Den bedömningen görs att den i detta avsnitt föreslagna bestämmelsen om att bl.a. alla parter till STCW-konventionen ska ha rätt att få ut vissa uppgifter ur sjömansregistret utgör en sådan reglering som i enlighet med 2 § PUL ersätter de bestämmelser i PUL som reglerar möjligheten att överföra personuppgifter till tredje land.

Med anledning av *Datainspektionens* påpekande bedömer regeringen vidare att den föreslagna regleringen inte strider mot EU:s dataskyddsdirektiv.

5.2 Direktåtkomst till sjömansregistret

Regeringens förslag: Samma krets av mottagare som har rätt att få ut uppgifter ur sjömansregistret enligt förslagen i denna lagrådsremiss ska få medges direktåtkomst till dessa uppgifter.

Promemorians förslag: Promemorian innehåller ingen begränsning av vilken krets av mottagare som ska kunna medges direktåtkomst. Förslaget i promemorian innehåller krav på att sökanden har ett visst syfte för att kunna få ut uppgifterna.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* anser att förslaget är otydligt när det gäller för vilka syften direktåtkomst får medges. Det bör enligt *Datainspektionen* också regleras vilka uppgifter åtkomsten får avse samt vilka mottagare som får medges åtkomst. *Transportstyrelsen* uppger att den tekniska lösning för direktåtkomst som myndigheten har tagit fram inte möjliggör någon kontroll av syftet hos den som hämtar uppgifter från registret. Förslaget kan därför förhindra den tekniska lösning som myndigheten tagit fram. *Transportstyrelsen* föreslår därför att det föreslagna kravet på syfte tas bort. *SEKO* anser att det ska göras tydligt att även fackliga organisationer ska omfattas av möjligheten till direktåtkomst.

Skälen för regeringens förslag

Enligt regel A-I/2.7 i STCW-konventionen ska det finnas s.k. kontrollerad elektronisk åtkomst till sjömansregistret för parter till konventionen och företag för att kontrollera

- namnet på sjömän samt numret, datumet för utfärdandet och giltighetstiden för dessas behörighetsbevis, erkännanden eller dispenser,
- den kapacitet som sjömannen har rätt att arbeta i, och
- vilka funktioner som sjömannen i övrigt får inneha.

I praktiken är detta samma uppgifter som registerföraren är skyldig att lämna ut enligt direktivet, jfr avsnitt 4.1.

Kravet på kontrollerad åtkomst i konventionen har av *Transportstyrelsen* och en rad sjöfartsadministrationer i andra länder tolkats som s.k. direktåtkomst till respektive stats motsvarande sjömansregister, dvs. en möjlighet att (med eller utan kod, inloggning etc.) få automatiserad tillgång till uppgifter i registret. Direktåtkomst innebär inte att användaren kan bearbeta uppgifterna eller på annat sätt påverka uppgifterna i

registret. En direktåtkomst kan dock ge användaren en möjlighet att hämta hem informationen till sitt eget system och bearbeta den där.

Sjömansregistret och BUMS

Sjömansregistret med det innehåll som krävs enligt direktivet och konventionen är inte avgränsat utan ingår i ett större administrativt system hos Transportstyrelsen, Transportstyrelsens system för Behörigheter, Utbildningar och Mönstring av sjömän (BUMS) där en stor mängd uppgifter om sjömännen finns. Utöver de uppgifter som ska finnas i enligt direktivet och konventionen finns i BUMS även uppgifter om t.ex. sjömannens utbildningar samt vilka fartyg de har tjänstgjort på och hur länge. Systemet är redan tillgängligt för sjömännen som kan logga in via en applikation på Transportstyrelsens webbplats och komma åt uppgifter om sig själva. Systemet tillåter i princip vilka sammansättningar av uppgifterna som helst.

Transportstyrelsen förslag till system för direktåtkomst till uppgifter

När det gäller uppgifter för den direktåtkomst som krävs enligt konventionen redogörs i promemorian för det förslag till webbgränssnitt som Transportstyrelsen har tagit fram enligt vilket användaren, för att över huvud taget kunna komma åt uppgifterna, måste ha tillgång till dels sjömannens födelsedatum, dels numret på det dokument som ska kontrolleras. Efter sökning på dessa uppgifter är avsikten att sökanden enbart ska få en bekräftelse att namnet, födelsedatumet och numret på dokumentet stämmer, samt datum för utfärdande, giltighetstid, vilken befattning eller funktion som dokumentet medger och eventuella begränsningar samt vem som har utfärdat dokumentet. Om det i systemet inte finns någon person som matchar uppgifterna, får användaren en uppgift om detta faktum.

Fullständigt personnummer är således inte något krav för att kunna söka, och kommer inte heller att framgå av bekräftelsen. Några adressuppgifter kommer inte att visas. Det förslag som Transportstyrelsen har tagit fram innebär således att några känsliga uppgifter inte kommer att kunna erhållas vid direktåtkomsten.

För att underlätta kontrollerna och minimera arbetet för myndigheten innebär den lösning till direktåtkomst som Transportstyrelsen tagit fram att någon inloggning inte ska krävas. Vem som helst som har tillgång till födelsedatum och nummer på det dokument som ska kontrolleras kan således få ut nämnda uppgifter.

Förslag till författningsreglering av direktåtkomsten

För att tillgodose konventionskravet bör det införas en möjlighet för Transportstyrelsen att medge direktåtkomst till uppgifter ur sjömansregistret om sjömans namn och status på sjömannens olika dokument om behörigheter m.m. Det kan också nämnas att enligt 8.1 i direktivet 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk ska medlemsstaterna införa och tillämpa lämpliga bestämmelser för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper certifieringsförfarandet eller de certifikat som utfärdas och erkänts av deras behöriga myndigheter. Ett system för direktåtkomst i syfte att kontrollera äktheten

av sjömännens dokument är en åtgärd som kan medverka till att detta krav uppfylls.

Den tekniska lösning för direktåtkomsten som Transportstyrelsen önskar och har utarbetat innebär att någon inloggning inte ska behövas, utan det ska räcka med att känna till ovan nämnda uppgifter. Ett sådant öppet system motiveras enligt Transportstyrelsen av att de sökbegränsningar som systemet innebär och den ytterst begränsade information som användare får ut som svar på sin sökning tillgodoser de krav som finns på hantering av personuppgifter. I promemorian föreslås inte någon reglering av vilken krets subjekt som ska kunna få direktåtkomst, utan det lämnas oreglerat. Däremot anges som exempel på subjekt som utöver de som anges i direktivet och konventionen kan behöva ha direktåtkomst utbildningsanordnare och myndigheter, t.ex. Kustbevakningen och Sjöfartsverket. Promemorians förslag innebär vidare att direktåtkomst ska få medges för samma syften som gäller för att få ut uppgifter ur sjömansregistret, dvs. för att se att uppgifterna som en sjöman åberopar är korrekta, t.ex. i ett anställningsförfarande eller om sjömannen vänder sig till en sjöfartsadministration i ett annat land för att få sin behörighet erkänd. Det föreslås slutligen i promemorian inte någon begränsning av vilka uppgifter som ska omfattas. *Datainspektionen* har invändningar mot förslaget och anser dels att det är oklart för vilka syften som direktåtkomst ska få medges, dels att det bör anges vilka mottagare eller kategorier av mottagare som ska få ges direktåtkomst, dels att det bör anges vilka uppgifter som ska omfattas av direktåtkomsten. *Datainspektionen* efterlyser en reglering av detta i lag eller förordning. *Transportstyrelsen* anser å sin sida att den av myndigheten önskade tekniska lösningen inte medger någon kontroll av sökandens syfte eftersom några inloggningsuppgifter inte ska krävas. Transportstyrelsen uppger att kraven på sekretess och personuppgiftshantering är tillgodosedda genom systemets uppbyggnad.

Eftersom direktåtkomst innebär att den som är personuppgiftsansvarig för registret eller databasen inte har någon kontroll över vilka uppgifter som mottagaren vid ett visst söktillfälle tar del av är det viktigt att möjligheten till sådan åtkomst begränsas så långt det är möjligt och praktiskt i det enskilda fallet. Konventionen och direktivet anger också vilka mottagare som ska ha rätt till direktåtkomst, vilka uppgifter som ska avses och för vilka syften. Frågan är således om det finns skäl att reglera mottagare, uppgifter och syfte.

Mottagare

Regeringen kan konstatera att ett det system som Transportstyrelsen har tagit fram innebär att den krets av mottagare som kan medges direktåtkomst är helt obegränsad. Vem som helst som har tillgång till rätt sökuppgifter kan få ut personuppgifter ur systemet. I avsnitt 5.1 har det dock föreslagits en begränsning av den krets mottagare som ska ha rätt att få ut uppgifter ur registret. Detta gäller oavsett om uppgifterna lämnas ut vid en manuell hantering eller vid direktåtkomst. Det har i avsnitt 5.1 konstaterats att det inte är uteslutet att den aktuella sekretessbestämmelsen kan komma att tillämpas på de uppgifter som enligt direktivet ska vara möjliga att få ut. Uppgifter som är sekretessbelagda och som inte får

lämnas ut till andra mottagare än de som omfattas av den föreslagna sekretessbrytande bestämmelsen, kan således komma att lämnas ut eftersom den i promemorian föreslagna bestämmelsen om direktåtkomst inte innehåller någon motsvarande begränsning av mottagarna. Direktåtkomsten kan därför i förevarande fall inte omfatta en vidare krets mottagare än som över huvud taget har rätt att få ut uppgifter, och inte heller omfatta fler uppgifter än som kan utlämnas till dessa.

Direktåtkomst bör således endast kunna medges till samma krets mottagare som omfattas av den sekretessbrytande bestämmelsen, dvs. en medlemsstat i EU eller en stat som har tillträtt STCW-konventionen, ett fartygs ägare eller redare, fackliga organisationer, utbildningsanordnare, bemanningsföretag, Kustbevakningen och Sjöfartsverket. Därmed tillgodoses även *SEKO:s* önskemål.

Vilka uppgifter ska omfattas?

I konventionen anges att direktåtkomst ska gälla behörighetsbevis, erkännanden eller dispenser. I avsnitt 5.1 föreslås att dessa kategorier av dokument samt vad som i svensk rätt kallas certifikat ska kunna lämnas ut. Samma kategori av dokument bör kunna lämnas ut genom direktåtkomst. Detta kan anges genom att direktåtkomst får medges för de uppgifter som omfattas av den i avsnitt 5.1 föreslagna sekretessbrytande bestämmelsen.

Syfte

I konventionen anges för vilka syften som uppgifterna ska lämnas ut genom direktåtkomst. Konventionen hindrar dock inte att uppgifter lämnas ut för andra syften, eller för den delen för inga syften alls. Med hänsyn till den begränsning i sökfunktionen som Transportstyrelsen har föreslagit, och den ytterst begränsade mängd uppgifter som är avsedd att lämnas ut vid direktåtkomsten, anser regeringen att det saknas anledning att dessutom kräva att sökanden ska ha vissa syften med sin sökning. Enligt förslagen i denna lagrådsremiss är dessutom kretsen av mottagare begränsad till sådana som typiskt sett får anses ha godtagbara skäl för att få ut uppgifter ur registret. Uppgifterna är inte heller sådana känsliga personuppgifter som avses i personuppgiftslagen. Regeringen anser därför att det inte bör krävas något särskilt syfte för att få ut uppgifterna genom direktåtkomst.

Sökbegränsningar

Ur integritetssynpunkt är det vid direktåtkomst viktigt att begränsa antalet sökmöjligheter så att enbart det avsedda syftet med direktåtkomsten tillgodoses och inte t.ex. oönskade sammansättningar av uppgifter kan uppstå. Den lösning till sökfunktion som Transportstyrelsen har tagit fram innebär också en mycket begränsad sökmöjlighet eftersom sökanden måste ha tillgång till både födelsedatumet på den person, vars dokument ska kontrolleras, och det korrekta numret på dokumentet. Detta innebär att i princip endast personer som redan har tillgång till de uppgifter som finns i registret kan göra en sökning. Det är förvisso

möjligt att ta reda på en persons födelsedatum och gissa sig fram eller på obehörig väg få tillgång till ett korrekt dokumentnummer. Det är dock svårt att tänka sig i vilken situation ett sådant beteende skulle fylla någon funktion för den krets som föreslås kunna få direktåtkomst. Detta mot bakgrund av att den enda information som kommer att erhållas är huruvida dokumentet är giltigt samt vissa formella uppgifter om vem som utfärdat dokumentet och hur länge det är giltigt. Datainspektionen ser också positivt på det gränssnitt som Transportstyrelsen tagit fram. Inspektionen anser dock att de föreslagna sökbegränsningarna bör regleras. Regeringen instämmer i att det kan vara lämpligt att i förordning meddela föreskrifter om de tillåtna sökbegreppen och avser att bereda denna fråga vidare.

Övrigt

Datainspektionen uppger slutligen att det av promemorian inte framgår hur direktåtkomsten till sjömansregistret tekniskt och säkerhetsmässigt är tänkt att fungera.

I promemorian finns förvisso en övergripande redogörelse för den applikation för direktåtkomsten som Transportstyrelsen har tagit fram och för vilka uppgifter som krävs för att kunna söka samt vilka uppgifter som erhålls som svar på sökningen. Transportstyrelsen har också i sitt remissvar uppgett att det står vem som helst fritt att söka i registret utan särskilt lösenord eller inloggning. Regeringen har tagit del av en försöksversion av applikationen för direktåtkomsten genom s.k. skärmdumpar på söksidan respektive bekräftelsesidan. Någon anledning att ytterligare utreda eller redovisa den tekniska lösningen finns inte. Transportstyrelsen kommer dessutom att behöva ändra utformningen av systemet med anledning av regeringens förslag ovan om att begränsa kretsen mottagare. Regeringen avser att fortsatt följa Transportstyrelsens arbete med detta.

6 Ålderskrav vid ansökan om läkarintyg

Regeringens förslag: Läkarintyg för sjömän som omfattas av direktivet om minimikrav på utbildning av sjöfolk ska endast få utfärdas till den som har ansökt om ett sådant intyg efter det att han eller hon fyllt 16 år.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Datainspektionen* har vissa frågor om hanteringen av läkarintyget. *Stockholms universitet (Institutet för sjö- och annan transporträtt)* ifrågasätter om inte en annan tolkning av direktivet bör göras, vilket leder till att ålderskravet ska knytas till utfärdandet av certifikatet. I övrigt har ingen remissinstans någon synpunkt på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Artikel 11 i direktivet innehåller bestämmelser om hälsokrav för sjöfolk. Enligt punkten 3 i artikeln ska sjöfolk som har behörighetsbevis eller certifikat också ha ett giltigt

läkarintyg. Av intresse här är bestämmelsen i punkten 4 a där det anges att den som ansöker om läkarintyg ska ha fyllt 16 år. Samma krav finns i regel I/9.4.1 i STCW-konventionen. Motsvarande krav finns inte i svensk rätt. Det bör därför införas en bestämmelse i svensk rätt för att uppfylla direktivets och konventionens krav.

Med anledning av vad *Stockholms universitet* anför finns dock anledning att ta ställning till om det är tidpunkten för ansökan om ett läkarintyg eller tidpunkten för utfärdandet av läkarintyget som är relevant. Det finns därför som *Stockholms universitet* uppger skäl att titta även på den engelska lydelsen av direktivet och konventionen. Den engelska lydelsen av artikel 11.4 a är att "Candidates for medical certification shall be not less than 16 years of age---" STCW-konventionens motsvarande bestämmelse, regel I/9.4.1, har i princip samma engelska ordalydelse. *Stockholms universitet* anser att det går att göra en sådan tolkning som görs i promemorian, men anser att en mer naturlig tolkning är att ansökan kan lämnas före 16 års ålder och att kravet i stället avser tiden då certifikatet utfärdas. *Stockholms universitet* hänvisar också till att en sådan tolkning hänger bättre samman med bestämmelser i direktivet och konventionen som reglerar giltighetstiden för läkarintyg. Regeringen är medveten om att den tolkning av direktiv- och konventionskravet som görs i promemorian kan ifrågasättas och även förstås på ett sådant sätt som *Stockholms universitet* föreslår. Det kan tyckas som om det vore rimligare att relatera ålderskravet till tidpunkten för utfärdandet av läkarintyget och inte till ansökningstidpunkten. Regeringen anser dock inte att den engelska lydelsen av direktivet eller konventionen ger tillräckligt stöd för en sådan tolkning. Även den engelska lydelsen indikerar enligt regeringens mening att det är sökandens ålder som är relevant, inte tidpunkten för utfärdandet. Det är också möjligt att det är ansökningstidpunkten som är avsedd. Ett skäl skulle kunna vara att det är först vid den åldern som en person kan anses vara tillräckligt gammal för att fatta ett välgrundat beslut om att ansöka om ett läkarintyg med de följder det kan ha. Eftersom det inte av vare sig direktivet eller konventionen framgår vad skälen är till denna bestämmelse anser regeringen att det inte finns tillräckliga skäl att frångå en relativt klar ordalydelse av bestämmelsen i direktivet och konventionen, även i deras engelska lydelse. Inte heller kan en jämförelse med övriga regler i direktivet eller konventionen ge tillräckligt stöd för en annan lösning. Regeringen anser således att förslaget bör utformas på samma sätt som i promemorian.

Det bör nämnas att det inte skulle uppstå någon större skillnad i praktiken om i stället kravet sätts till tidpunkten för utfärdandet av läkarintyget. Oavsett vilken tolkning som görs kan läkarintyget inte utfärdas förrän sökanden har fyllt 16 år. Varken konventionen eller direktivet ställer heller något krav på hur ansökan ska göras eller vad den ska innehålla. Något formaliserat förfarande för att få ett läkarintyg är inte heller införd i Sverige. Förfarandet i Sverige går i praktiken till så att sjömannen kontaktar en läkare med en begäran om en läkarundersökning i syfte att få ett läkarintyg. I normalfallet utfärdas läkarintyget direkt efter avslutad läkarundersökning, oftast samma dag. En ansökan om läkarintyg torde därför kunna anses göras i samband med läkarundersökningen eller senast när den är avslutad.

Frågan är därmed var en sådan bestämmelse bör föras in. Bestämmelser om läkarundersökningar och läkarintyg finns i mönstringslagen (1983:929) och i föreskrifter meddelade med stöd av den lagen. Enligt 18 § första stycket mönstringslagen ska sjömän genomgå regelbundna läkarundersökningar. Efter en undersökning ska läkaren enligt samma lagrum utfärda ett särskilt intyg. I 19 § mönstringslagen finns bestämmelser om läkarintygets giltighetstid. Enligt 21 § mönstringslagen meddelar regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer närmare föreskrifter om läkarundersökning av sjömän och om läkarintyg. Det är tveksamt om det är möjligt att hänföra ett ålderskrav för att få ansöka om läkarintyg till en sådan ”närmare föreskrift” som avses i 21 § mönstringslagen. Det är i alla fall inte helt entydigt att bestämmelser om ålderskrav vid ansökan är möjliga att delegera med stöd av 21 § mönstringslagen. En möjlig lösning skulle kunna vara att införa ett tydligt bemyndigande så att regeringen eller myndighet får tillräckligt stöd för att meddela föreskrifter om ålderskrav vid ansökan om läkarintyg. Ett krav på viss ålder för att ansöka får dock anses vara av sådan grundläggande natur att det är mer lämpligt att införa bestämmelsen på lagnivå. Detta kan lämpligen göras genom att kravet förs in i 18 § mönstringslagen.

Datainspektionen uppger att det inte framgår av promemorian hur läkarintygen kommer att behandlas, till exempel om läkarintyget kommer att skickas till de subjekt som medges direktåtkomst till sjömansregistret och i sådana fall hur en sådan överföring kommer att ske. Regeringen vill därför lämna följande information. Läkarintyget registreras sedan lång tid i det befintliga sjömansregistret. Någon annorlunda hantering av intyget till följd av förslaget kommer således inte att krävas eller uppstå. Intyget – eller uppgifter i dessa – kommer inte heller att omfattas av den föreslagna direktåtkomsten. Endast uppgifter om statusen på de olika dokument som rör sjömannens behörigheter och kompetenser kommer att omfattas av direktåtkomst, jfr avsnitt 5.2. Den föreslagna regleringen om ålderskrav för sökanden kommer således inte att påverka hur ett utlämnande av uppgifter ur läkarintyget sker.

7 Ikraftträdande

Regeringens förslag: De föreslagna författningsändringarna ska träda i kraft den 3 juli 2014.
--

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har någon synpunkt.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 2 i 2012 års direktiv ska medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet före den 4 juli 2014. STCW-konventionen har trätt i kraft och Sverige är skyldiga att genomföra konventionens krav redan tidigare. I promemorian föreslås att författningsändringarna ska träda i kraft den 3 juli 2014. Ingen remissinstans haft någon synpunkt på det i promemorian föreslagna ikraftträdandet, dvs.

den 3 juli 2014. Det saknas därför anledning att sätta författningsändringarna i kraft något annat datum.

Några övergångsregler behövs inte.

8 Kostnader och konsekvenser

Samtliga förslag i denna lagrådsremiss avser genomförande av bestämmelser i dels direktivet 2008/106/EG i lydelsen enligt direktiv 2012/35/EU, dels STCW-konventionen. Några alternativ till författningsreglering finns inte.

8.1 Det allmänna

Förslagen har inga konsekvenser för statsbudgeten. Förslagen påverkar inte heller jämställdheten och har inte någon påverkan på miljön.

Transportstyrelsen

Förslaget i avsnitt 5.1 innebär en skyldighet för Transportstyrelsen att alltid lämna ut vissa uppgifter ur Sjömansregistret till andra länder som är anslutna till STCW-konventionen, och till vissa andra kategorier enskilda som begär bekräftelse på uppgifter som en sjöman lämnar inför en anställning. I praktiken innebär detta åliggande dock inte något nytt eftersom Transportstyrelsen redan tidigare har lämnat ut dessa uppgifter, såväl på papper som elektroniskt via e-post. Snarare innebär det en lättnad eftersom någon sekretessprövning inte längre behöver göras för den krets kategorier mottagare som omfattas. De konsekvenser för Transportstyrelsen som förslaget innebär bör således vara enbart positiva.

Förslaget om direktåtkomst i avsnitt 5.2 bör innebära en viss lättnad av det administrativa arbetet hos Transportstyrelsen eftersom förslaget innebär att bl.a. andra länder och rederier kan få tillgång till registret och där själva göra de sökningar de behöver för att kontrollera sjömannens utbildning och behörigheter.

8.2 Den enskilde

Förslaget i avsnitt 6 innebär krav på minst 16 års ålder för att få ansöka om läkarintyg. Eftersom ingen sjöman får tjänstgöra på fartyg före 16 års ålder bör förslaget dock få mycket små konsekvenser. I praktiken torde förslaget innebära att möjligheten att tjänstgöra på fartyg förskjuts framåt med den tid det tar att göra en läkarundersökning och förfarandet för att administrera utfärdandet av läkarintyget eftersom det inte längre är möjligt att ansöka om läkarintyget så att det är utfärdat till den dag personen fyller 16 år. Förslaget påverkar dock en synnerligen marginell andel av den totala mängden sjömän.

8.3 Företagen

Förslagen i denna lagrådsremiss är nästan uteslutande bestämmelser som reglerar förfarandet hos Transportstyrelsen. Några betungande regler för företagen föreslås inte. Tvärtom bör t.ex. rederiernas och bemanningsföretagens hantering av sjömännens intyg m.m. kunna underlättas genom framför allt förslaget om direktåtkomst till uppgifter ur sjömansregistret (avsnitt 5.2). De behöver då inte vända sig med en formell begäran till Transportstyrelsen varje gång en uppgift behöver kontrolleras inför t.ex. en anställning av en sjöman, utan rederiet etc. kan då själv gå in i registret och få ut nödvändig information.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om ändring i mönstringslagen (1983:929)

18 §

I *första stycket* har en förklaring införts så att det framgår att det särskilda intyget är det läkarintyg som det i andra stycket och även andra paragrafer talas om.

Andra stycket är nytt och genomför artikel 11.4 b) i direktiv 2008/106/EG i lydelsen enligt direktiv 2012/35 samt regel I/9.4.1 i STCW-konventionen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

23 a §

Paragrafen är ny och genomför artikel 5.12 b i direktiv 2008/106/EG i lydelsen enligt direktiv 2012/35/EU samt regel I/2.15 i STCW-konventionen. Bestämmelsen innebär att oavsett om sekretess skulle råda vid en prövning enligt 22 kap. 1 § första stycket 2 offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska uppgifter om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser lämnas ut på begäran. Av förordningen (2011:1533) om behörigheter för sjöpersonal framgår vad som avses med dessa olika dokument.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

23 b §

Paragrafen är ny och genomför regel A-I/2.7 i STCW-konventionen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ikraftträdande

Den nya bestämmelsen i 18 § andra stycket om ålderskrav vid ansökan om läkarintyg blir gällande även på ansökningar som har gjorts före ikraftträdandet. Av redogörelsen i avsnitt 6 framgår att tiden mellan ansökan och utfärdande normalt är eller kan anses vara mycket kort, ofta nästan sammanfallande i tiden.

9.2 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

22 kap. 3 a §

I paragrafen regleras när sekretess enligt 1 § första stycket 2 och andra stycket i vissa fall inte hindrar att uppgift lämnas till enskild. Ändringen innebär att paragrafen delas upp i två stycken och att ett nytt första stycke införs. Enligt 1 § första stycket 2 gäller sekretess för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det av särskild anledning kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider men om uppgiften röjs och uppgiften förekommer i verksamhet som avser förande av eller

uttag ur sjömansregistret. Bestämmelsen i det nya stycket innebär att sekretessen enligt 1 § första stycket 2 inte hindrar att uppgift lämnas till en enskild enligt vad som föreskrivs i mönstringslagen (1983:929). I 23 a § mönstringslagen införs en sådan sekretessbrytande bestämmelse som innebär att uppgifter om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser ska lämnas ut på begäran, se också avsnitt 9.1 för kommentaren till den bestämmelsen.

Det tidigare första stycket har förts över i oförändrad form och med oförändrat innehåll till ett andra stycke.

Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2012/35/EU
av den 21 november 2012
om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning för sjöfolk
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Utbildning och certifiering av sjöfolk regleras genom Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) konvention om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) från 1978 (nedan kallad *STCW-konventionen*), som trädde i kraft 1984 och ändrades väsentligt 1995.
- (2) STCW-konventionen införlivades första gången i unionsrätten genom rådets direktiv 94/58/EG av den 22 november 1994 om minimikrav på utbildning för sjöfolk ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT C 43, 15.2.2012, s. 69.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 23 oktober 2012 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 november 2012.

⁽³⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 28.

Unionsreglerna om utbildning och certifiering av sjöfolk har därefter anpassats till senare ändringar i STCW-konventionen, och en gemensam unionsmekanism för erkännande av systemen för utbildning och certifiering av sjöfolk i tredjeländer inrättades. Dessa regler finns, efter en omarbetning, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG ⁽⁴⁾.

- (3) En konferens för parterna i STCW-konventionen, som hölls i Manila 2010, medförde väsentliga ändringar av STCW-konventionen (nedan kallade *Manilaändringarna*), nämligen om förebyggande av bedrägligt beteende när det gäller certifikat, på området hälsokrav, säkerhetsutbildning, även med avseende på piratdåd och väpnade rån, och utbildning i teknikrelaterade frågor. Med Manilaändringarna infördes också krav för matrosar liksom nya yrkesprofiler, såsom fartygseltekniker.

- (4) Alla medlemsstater är parter i STCW-konventionen och ingen medlemsstat har motsatt sig Manilaändringarna enligt förfarandet för detta syfte. Medlemsstater bör därför anpassa sina nationella regler efter Manilaändringarna. En konflikt mellan medlemmarnas internationella åtaganden och deras unionsåtaganden bör undvikas. Med tanke på sjöfartens globala karaktär bör unionens regler om utbildning och certifiering av sjöfolk anpassas efter internationella regler. Flera bestämmelser i direktiv 2008/106/EG bör därför ändras för att återspegla Manilaändringarna.

- (5) Förbättrad utbildning för sjöfolk bör inbegripa lämplig teoretisk och praktisk undervisning för att säkerställa att sjöfolk är kvalificerade för att uppfylla skydds- och säkerhetsnormer och kan hantera risker och nödsituationer.

- (6) Kvalitetsnormer och system för kvalitetsnormer bör utvecklas och genomföras, när detta är tillämpligt, med beaktande av Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 juni 2009 om inrättande av en europeisk referensram för kvalitetssäkring av yrkesutbildning ⁽⁵⁾ och andra relaterade åtgärder som antagits av medlemsstaterna.

⁽⁴⁾ EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT C 155, 8.7.2009, s. 1.

- (7) Arbetsmarknadens parter i Europa har kommit överens om minsta tillåtna vilotid för sjöfolk och direktiv 1999/63/EG⁽¹⁾ har antagits i syfte att genomföra den överenskommelsen. Genom det direktivet ges också möjlighet att tillåta undantag från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid för sjöfolk. Möjligheten att tillåta undantag bör dock begränsas vad gäller längsta tid, frekvens och omfattning. Syftet med Manilaändringarna var bland annat att, för att förhindra uttröttning, sätta objektiva gränser för undantagen från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid för vakthållningspersonal och sjöfolk med uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening. Manilaändringarna bör införlivas i direktiv 2008/106/EG så att samstämmighet med direktiv 1999/63/EG ändrat genom direktiv 2009/13/EG⁽²⁾ säkerställs.
- (8) Med beaktande av vikten av att fastställa minimikrav för levnads- och arbetsvillkor för allt sjöfolk kommer direktiv 2009/13/EG i enlighet med vad som fastställs i det direktivet att få verkan från och med den dag då konventionen om arbete till sjöss från 2006 träder i kraft.
- (9) Direktiv 2008/106/EG innehåller också en mekanism för erkännande av tredjeländers utbildnings- och certifieringssystem för sjöfolk. Erkännandet beviljas av kommissionen i enlighet med ett förfarande enligt vilket kommissionen bistås av Europeiska sjösäkerhetsbyrån (nedan kallad *byrån*) som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002⁽³⁾ och av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002⁽⁴⁾. Erfarenheterna från tillämpningen av det förfarandet tyder på att det bör ändras, nämligen vad gäller tidsfristen för kommissionens beslut. Eftersom erkännandet kräver att byrån gör en inspektion som måste planeras och genomföras, och det i de flesta fall för det berörda tredjelandet innebär väsentliga anpassningar efter STCW-konventionens krav, kan hela förfarandet inte fullföljas på tre månader. Erfarenheterna visar att en mer realistisk tidsram för detta tycks vara 18 månader. Tidsfristen för kommissionens beslut bör därför ändras i enlighet med detta, men möjligheten för den begärande medlemsstaten att preliminärt erkänna tredjelandets STCW-system bör behållas för att bevara flexibiliteten. Dessutom är bestämmelserna om erkännande av yrkeskvalifikationer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer⁽⁵⁾ inte tillämpliga avseende erkännande av sjöfolks certifikat enligt direktiv 2008/106/EG.
- (10) Tillgänglig statistik om sjöfolk i unionen är ofullständig och ofta inkorrekt, vilket försvårar beslutsfattandet inom denna sektor. Detaljerad information om sjöfolks certifiering kan inte helt lösa det här problemet, men skulle utan tvekan hjälpa. Enligt STCW-konventionen är parterna skyldiga att föra register över alla certifikat och erkännanden och relevanta förnyelser eller andra åtgärder som påverkar dem. Medlemsstaterna är skyldiga att föra register över utfärdade certifikat och intyg om erkännande. För att få information som är så fullständig som möjligt om anställningssituationen i unionen, utslutande i syfte att underlätta medlemsstaternas och kommissionens beslutsfattande, bör medlemsstaterna vara skyldiga att till kommissionen sända in utvald information som redan finns i deras register över sjöfolks behörighetsbevis. Denna information bör meddelas endast för statistiska analysändamål och får inte användas för administrativa eller rättsliga ändamål, eller kontrolländamål. Den informationen måste överensstämma med unionens krav på dataskydd och därför bör en bestämmelse i detta syfte införas i direktiv 2008/106/EG.
- (11) Resultaten från analysen av sådan information bör användas för att förutse trender på arbetsmarknaden i syfte att förbättra sjöfolks valmöjligheter i fråga om karriärplanering och utnyttjande av de möjligheter till yrkesutbildning som finns att tillgå. Sådana resultat bör också bidra till att förbättra yrkesutbildningen.

(1) Rådets direktiv 1999/63/EG av den 21 juni 1999 om det avtal om arbetstidens organisation för sjömän som ingåtts av European Community Shipowners' Association (ESCA) och Federation of Transport Workers' Unions in the European Union (FST) – Bilaga: Europeiskt avtal om arbetstidens organisation för sjömän (EGT L 167, 2.7.1999, s. 33).

(2) Rådets direktiv 2009/13/EG av den 16 februari 2009 om genomförande av det avtal som ingåtts av European Community Shipowners' Associations (ECSA) och European Transport Workers' Federation (ETF) om 2006 års konvention om arbete till sjöss (EUT L 124, 20.5.2009, s. 30).

(3) EGT L 208, 5.8.2002, s. 1.

(4) EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

(5) EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

- (12) I syfte att samla in uppgifter om sjöfolksyrket som följer yrkets och teknikens utveckling, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på anpassningar av bilaga V till direktiv 2008/106/EG. Användningen av sådana delegerade akter bör begränsas till fall då ändringar i STCW-konventionen och STCW-koden innebär att ändringar måste göras i den bilagan. Vidare bör användningen av sådana delegerade akter inte möjliggöra ändringar av de bestämmelser om anonymisering av uppgifter som det hänvisas till i den bilagan. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att det sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (13) Unionens sjöfartssektor har sjöfartsexpertis av hög kvalitet, vilket bidrar till att förstärka dess konkurrenskraft. Kvaliteten på utbildningen för sjöfolk är viktig för denna sektors konkurrenskraft och för att attrahera unionsmedborgare, i synnerhet ungdomar, till sjöfartsyrkena.
- (14) För att upprätthålla kvaliteten på utbildningen för sjöfolk måste åtgärderna för att förebygga bedrägerier rörande behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande förbättras.
- (15) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2008/106/EG har kommissionen tilldelats genomförandebefogenheter på området utbildning och certifiering av sjöfolk. Av samma skäl bör genomförandebefogenheter också tilldelas kommissionen när det gäller de statistiska uppgifter om sjöfolk som medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (16) Granskningsförfarandet bör användas för antagande av tekniska krav som är nödvändiga för att garantera en lämplig förvaltning av de statistiska uppgifter som avses i bilaga V till direktiv 2008/106/EG och för antagande av genomförandebeslut om erkännande och återkallande av erkännande av tredjeländers STCW-system.
- (17) Manilaändringarna trädde i kraft den 1 januari 2012, medan övergångsbestämmelser får tillämpas fram till den 1 januari 2017. För att göra övergången till de nya reglerna smidig bör detta direktiv innehålla samma övergångsbestämmelser som de som föreskrivs i Manilaändringarna.
- (18) IMO:s sjösäkerhetskommitté noterade vid sitt 89:e möte behovet av förtydliganden avseende genomförandet av Manilaändringarna, med beaktande av de övergångsbestämmelser som fastställs däri och med beaktande av STCW-konferensens resolution 4 där man framhåller behovet av att fullständig överensstämmelse uppnås senast den 1 januari 2017. Ett sådant förtydligande föreskrevs i IMO-cirkulären STCW.7/Circ.16 och STCW.7/Circ.17. I STCW.7/Circ.16 anges särskilt att eventuella förnyade certifikats giltighet inte bör sträcka sig längre än till den 1 januari 2017 för sjöfolk med certifikat utfärdade i enlighet med bestämmelserna i STCW-konventionen, som tillämpades omedelbart före den 1 januari 2012, och som inte har uppfyllt kraven i Manilaändringarna, samt för sjöfolk som påbörjade godkänd sjötjänstgöring, ett godkänt utbildningsprogram eller en godkänd utbildning före den 1 juli 2013.
- (19) För att sjöfolk från unionen ska ha fortsatt konkurrenskraft och för att säkerheten ombord på fartyg ska upprätthållas genom aktuell utbildning bör ytterligare förbättringar av införlivandet av Manilaändringarna i unionsrätten undvikas.
- (20) För enhetlig tillämpning av Manilaändringarna inom unionen är det tillrådligt att medlemsstaterna, när de införlivar detta direktiv, beaktar den vägledning som finns i IMO-cirkulären STCW.7/Circ.16 och STCW.7/Circ.17.
- (21) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att anpassa unionens nuvarande regler till internationella regler om utbildning och certifiering av sjöfolk, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

(22) Direktiv 2008/106/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

konferensen mellan de fördragsslutande regeringarna till Solas 74, i dess uppdaterade lydelse,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2008/106/EG

Direktiv 2008/106/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 18 och 19 ska ersättas med följande:

”18. *radioreglemente*: det radioreglemente som bifogas till, eller anses vara bifogat till, den internationella telekommunikationskonventionen, i dess ändrade lydelse,

19. *passagerarfartyg*: ett fartyg såsom det definieras i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (Solas 74), i dess ändrade lydelse,”

b) Punkt 24 ska ersättas med följande:

”24. *STCW-koden*: koden för sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning (STCW) sådan den antogs genom resolution 2 från 1995 års STCW-konferens, i dess uppdaterade lydelse,”

c) Punkt 27 ska utgå.

d) Punkt 28 ska ersättas med följande:

”28. *sjötjänstgöring*: tjänstgöring ombord på ett fartyg, vilken är av betydelse för utfärdande eller förnyelse av ett behörighetsbevis, ett certifikat om yrkeskunnande eller andra kvalifikationer,”

e) Följande punkter ska läggas till:

”32. *GMDSS-radiooperatör*: en person som är kvalificerad enligt kapitel IV i bilaga I,

33. *ISPS-koden*: Internationella koden för sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar som den 12 december 2002 antogs genom resolution 2 av

34. *fartygets skyddschef*: den person ombord på fartyget som är ansvarig inför befälhavaren och utsedd av företaget som ansvarig för fartygets sjöfartsskydd, inbegripet för införande och upprätthållande av fartygets skyddsplan och för samarbetet med företagets skyddschef och hamnanläggningens skyddschefer,

35. *sjöfartsskyddsuppgifter*: omfattar alla sjöfartsskyddsuppgifter och funktioner ombord på fartyg enligt definitionen i kapitel XI/2 i Solas 74, i dess ändrade lydelse och i ISPS-koden,

36. *behörighetsbevis*: ett certifikat som har utfärdats och erkänts för befälhavare, befäl och radiooperatörer inom det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) i enlighet med kapitel II, III, IV eller VII i bilaga I och som berättigar den lagliga innehavaren att tjänstgöra i den befattning och utföra de uppgifter som hör till den ansvarsnivå som specificeras däri,

37. *certifikat om yrkeskunnande*: ett annat certifikat än behörighetsbevis, utfärdat till en sjöman med uppgift om att relevanta krav på utbildning, kompetens eller sjötjänstgöring i detta direktiv har uppfyllts,

38. *skriftligt intyg*: dokumentation, annan än ett behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande, som används för att fastställa att de relevanta kraven i detta direktiv har uppfyllts,

39. *fartygseltekniker*: ett befäl med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I,

40. *matros*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel II i bilaga I,

41. *motorman*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I,

42. *fartygselektriker*: manskap med de kvalifikationer som anges i kapitel III i bilaga I.”

2. Artikel 3.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sjöfolk som tjänstgör på sådant fartyg som avses i artikel 2 utbildas minst i enlighet med kraven i STCW-konventionen enligt bilaga I till detta direktiv samt innehar certifikat i enlighet med artikel 1.36 och 1.37, och/eller skriftligt intyg enligt definitionen i artikel 1.38."

3. Artikel 4 ska utgå.

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande"

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande utfärdas endast till kandidater som uppfyller kraven i denna artikel."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande ska utfärdas i enlighet med regel I/2.3 i bilagan till STCW-konventionen."

d) Följande punkt ska införas:

"3a. Behörighetsbevis ska utfärdas endast av medlemsstaterna, efter kontroll av alla nödvändiga skriftliga intygs äkthet och giltighet och i enlighet med bestämmelserna i denna artikel."

e) I slutet av punkt 5 ska följande mening läggas till:

"Intyg om erkännande av utfärdade av ett behörighetsbevis och intyg om erkännande av ett certifikat om yrkeskunnande till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I ska endast utfärdas om alla krav i STCW-konventionen och detta direktiv har uppfyllts."

f) Punkterna 6 och 7 ska ersättas med följande:

"6. En medlemsstat som erkänner ett behörighetsbevis eller ett certifikat om yrkeskunnande, som har utfärdats till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilagan till STCW-konventionen, enligt förfarandet i artikel 19.2 i detta direktiv ska

intyga detta erkännande genom påteckning på certifikatet endast efter kontroll av certifikatets äkthet och giltighet. Formuläret för intyget om erkännande ska vara det som anges i punkt 3 i avsnitt A-I/2 i STCW-koden.

7. De intyg om erkännande som avses i punkterna 5 och 6

a) kan utfärdas som separata dokument,

b) ska utfärdas endast av medlemsstater,

c) ska vart och ett tilldelas ett unikt nummer, med undantag för intyg om erkännande av ett behörighetsbevis, som får tilldelas samma nummer som det ifrågavarande behörighetsbeviset, förutsatt att detta nummer är unikt, och

d) ska vart och ett upphöra att gälla så snart det erkända behörighetsbeviset eller certifikatet om yrkeskunnande utfärdas till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilagan till STCW-konventionen upphör att gälla eller dras in, upphävs eller återkallas av medlemsstaten eller av det tredjeland som utfärdade det, och under alla omständigheter senast fem år efter dagen för utfärdande."

g) Följande punkter ska läggas till:

"11. De som ansöker om certifiering ska lägga fram tillfredsställande bevis på

a) sin identitet,

b) att deras ålder inte underskrider den som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som ansökan gäller,

c) att de uppfyller de hälsokrav som anges i avsnitt A-I/9 i STCW-koden,

d) att de fullgjort den sjötjänstgöring och annan tillhörande obligatorisk utbildning som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för det behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som ansökan gäller, och

e) att de uppfyller de kompetensnormer som föreskrivs enligt reglerna i bilaga I för de befattningar, funktioner och nivåer som ska framgå av behörighetsbevisets intyg om erkännande.

Denna punkt ska inte gälla erkännande av intyg om erkännande enligt regel I/10 i STCW-konventionen.

12. Varje medlemsstat ska åta sig att

- a) föra register över alla de behörighetsbevis, certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande för befälhavare och befäl samt, i förekommande fall, manskap, som har utfärdats, upphört att gälla, förnyats, upphävs, återkallats eller rapporterats försvunna eller förstörda samt över utfärdade dispenser,
- b) tillhandahålla information om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser till andra medlemsstater eller andra parter i STCW-konventionen och till företag som begär bekräftelse på äktheten och giltigheten hos behörighetsbevis och/eller certifikat som har utfärdats till befälhavare och befäl i enlighet med bestämmelserna i reglerna V/1-1 och V/1-2 i bilaga I och som tillställts dem av sjöfolk som anholder om erkännande i enlighet med regel I/10 i STCW-konventionen eller om anställning på fartyg.

13. Från och med den 1 januari 2017 ska den information som krävs enligt punkt 12 led b tillhandahållas på elektronisk väg.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 5a

Information till kommissionen

Varje medlemsstat ska varje år tillhandahålla kommissionen den information som anges i bilaga V till detta direktiv om behörighetsbevis, intyg om erkännande av behörighetsbevis och, på frivillig basis, certifikat om yrkeskunnande som utfärdas till manskap i enlighet med kapitlen II, III och VII i bilagan till STCW-konventionen, endast för statistiska ändamål och uteslutande för medlemsstaternas och kommissionens användning vid beslutsfattande.”

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

”1a. En medlemsstat ska, för fartyg som tilldelats rätt att åtnjuta bestämmelserna om kustnära resor i STCW-konventionen, vilket omfattar resor utanför kusten till andra medlemsstater eller till parter i STCW-konventionen inom gränserna för vad de definierar som kustnära,

sluta en överenskommelse med de berörda medlemsstaterna eller parterna med uppgift om de berörda handelsområdena och andra relevanta bestämmelser.”

b) Följande punkter ska införas:

”3a. Behörighetsbevis för sjöfolk som utfärdats av en medlemsstat eller en part i STCW-konventionen för dess definierade gränser för kustnära resa kan godtas av andra medlemsstater inom deras fastställda gränser för kustnära resa, under förutsättning att de berörda medlemsstaterna eller parterna sluter en överenskommelse där uppgifter om de berörda handelsområdena och andra relevanta förhållanden anges.

3b. Medlemsstater som definierar kustnära resor, i enlighet med kraven i denna artikel, ska

- a) uppfylla de principer för kustnära resor som anges i avsnitt A-1/3 i STCW-koden,
- b) infoga gränserna för kustnära resor i de intyg om erkännande som utfärdas i enlighet med artikel 5.”

7. Artikel 8.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska vidta och tillämpa lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper utfärdade certifikat och intyg om erkännande, och ska införa påföljder som ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.”

8. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska införa processer och förfaranden för opartisk utredning av alla typer av inkompetens, handlingar, underlåtelser eller äventyranden av säkerheten som har rapporterats, vilka kan innebära ett direkt hot mot säkerheten för liv eller egendom till sjöss eller mot den marina miljön, och vilka läggs till last innehavare av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande eller intyg om erkännande utfärdade av den medlemsstaten i anslutning till innehavarens utförande av arbetsuppgifter inom ramen för innehavarens behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande, och för återkallande, indragande och upphävande av sådana behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande med anledning av ovanstående och för att förhindra bedrägeri.

2. Medlemsstaterna ska vidta och tillämpa lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som inbegriper utfärdade behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande och intyg om erkännande.”

b) I punkt 3 ska inledningen ersättas med följande:

”Påföljder eller disciplinära åtgärder ska föreskrivas och genomdrivas i följande fall:”

9. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) All verksamhet rörande utbildning, kompetensbedömning, certifiering, inklusive läkarintyg, intyg om erkännande och förnyad giltighet, som utförs av icke-statliga organ eller dem underställda enheter, ska kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de fastslagna målen uppnås, inbegripet dem som gäller lärares och bedömares kvalifikationer och erfarenhet, i enlighet med avsnitt A-I/8 i STCW-koden.”

ii) Led b ska ersättas med följande:

”b) I de fall statliga organ eller enheter utför sådan verksamhet ska det finnas ett system för kvalitetsnormer i enlighet med avsnitt A-I/8 i STCW-koden.”

iii) Led c ska ersättas med följande:

”c) Målen för utbildningen och de därmed sammanhängande kompetensnormer som ska uppnås ska vara klart och tydligt definierade och de nivåer för kunskaper, förståelse och skicklighet som är adekvata för de examinationer och bedömningar som krävs i STCW-konventionen ska fastställas.”

b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

”d) alla tillämpliga bestämmelser i STCW-konventionen och -koden, inbegripet ändringar, ska omfattas av systemet för kvalitetsnormer. Medlemsstaterna får

också låta detta system omfatta andra tillämpliga bestämmelser i detta direktiv.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. En rapport om varje utvärdering som gjorts enligt punkt 2 ska överlämnas till kommissionen av den berörda medlemsstaten, i enlighet med det format som anges i avsnitt A-I/7 i STCW-koden, inom sex månader från dagen för utvärderingen.”

10. Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Hälsokrav

1. Varje medlemsstat ska införa normer för hälsokrav för sjöfolk och förfaranden för utfärdande av ett läkarintyg i enlighet med denna artikel och avsnitt A-I/9 i STCW-koden, i förekommande fall med beaktande av avsnitt B-I/9 i STCW-koden.

2. Varje medlemsstat ska säkerställa att de som ansvarar för att bedöma sjöfolks hälsa är läkare som medlemsstaten har erkänt för läkarundersökning av sjöfolk, i enlighet med avsnitt A-I/9 i STCW-koden.

3. Sjöfolk som innehar behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande som utfärdats enligt bestämmelserna i STCW-konventionen och som tjänstgör till sjöss, ska också inneha ett giltigt läkarintyg utfärdat i enlighet med denna artikel och avsnitt A-I/9 i STCW-koden.

4. Den som ansöker om läkarintyg ska

a) ha fyllt 16 år,

b) uppvisa tillfredsställande bevis på sin identitet, och

c) uppfylla de normer för hälsokrav som fastställs av den berörda medlemsstaten.

5. Läkarintyg ska vara giltiga i högst två år såvida sjömannen inte är under 18 år, i vilket fall giltighetsperioden är högst ett år.

6. Om giltighetstiden för ett läkarintyg går ut under en resa, ska regel I/9 i bilagan till STCW-konventionen gälla.

7. I brådskande fall kan en medlemsstat tillåta att sjöfolk arbetar utan giltigt läkarintyg. I sådana fall ska regel I/9 i bilagan till STCW-konventionen gälla.”

11. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Förnyelse av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande”

b) Följande punkt ska införas:

”2a. För fortsatt sjötjänstgöring på tankfartyg, ska varje befälhavare och befäl uppfylla kraven i punkt 1 i denna artikel och åläggas att, med intervall som inte får överstiga fem år, påvisa fortsatt yrkeskompetens för tankfartyg i enlighet med avsnitt A-I/11 punkt 3 i STCW-koden.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Varje medlemsstat ska jämföra de kompetensnormer som den har föreskrivit för dem som ansökte om behörighetsbevis utfärdade fram till och med den 1 januari 2017 med de kompetensnormer som anges för relevant behörighetsbevis i del A i STCW-koden, och ska avgöra om det är nödvändigt att kräva av dessa innehavare av behörighetsbevis att de ska genomgå lämplig repetitions- och fortbildning eller bedömning.”

d) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. I syfte att uppdatera befälhavares, befäls och radiooperatörens kunskaper ska varje medlemsstat säkerställa att texterna till aktuella förändringar i nationella och internationella regler om säkerheten för människoliv till sjöss, sjöfartsskydd och skyddet av den marina miljön görs tillgängliga för fartyg med rätt att föra deras flagg, varvid artiklarna 14.3 b och 18 ska respekteras.”

12. I artikel 13 ska punkt 2 utgå.

13. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande led läggas till:

”f) sjöfolk som mönstrar på ett av dess fartyg har genomgått repetitionsutbildning och fortbildning i enlighet med STCW-konventionen,

g) det ombord på dess fartyg alltid ska förekomma effektiv muntlig kommunikation i enlighet med regel 14.3 och 14.4 i kapitel V i Solas 74 i dess ändrade lydelse.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Företagen ska säkerställa att befälhavare, befäl och annan personal som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och särskilt ansvar ombord på roropassagerarfartyg, ska ha genomgått förtrogenhetsutbildning för att uppnå de kunskaper som är lämpliga för den befattning de ska inneha, de uppgifter som ska utföras och det ansvar de åläggs, med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-I/14 i STCW-koden.”

14. Artikel 15 ska ersättas med följande:

”Artikel 15

Tjänstgöringsduglighet

1. För att förhindra uttrötning ska medlemsstaterna

a) införa och genomdriva bestämmelser om viloperioder för vakthavande personal och för dem vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening i enlighet med punkterna 3–13,

b) kräva att vakthållningen ordnas så att den vakthavande personalens effektivitet inte inskränks på grund av uttrötning samt att uppgifterna organiseras så att den första vakten i början av en resa och påföljande avslöande vakter är tillräckligt utvilade och i övrigt tjänstedugliga.

2. Medlemsstaterna ska för att förhindra drog- och alkoholmissbruk säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med de bestämmelser som anges i denna artikel.

3. Medlemsstaterna ska ta hänsyn till den risk som ombordanställdas uttrötning utgör, särskilt för dem vars uppgifter omfattar en tryck och säker drift av ett fartyg.

4. Alla som tilldelas tjänstgöring som vakthavande befäl eller som vaktmanskaper, och de vars uppgifter omfattar särskilda uppgifter som rör säkerhet, skydd och förhindrande av förorening ska beredas tillfälle till en viloperiod på minst

a) 10 timmars vila under en 24-timmarsperiod, och

b) 77 timmar under en 7-dagarsperiod.

5. Vilotimmarna får inte fördelas på mer än två perioder, varav den ena ska vara minst sex timmar, och det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder.

6. Kraven på viloperioder i punkterna 4 och 5 behöver inte upprätthållas vid nödsituationer eller under andra onormala driftsförhållanden. Mönstring, brandbekämpnings- och livbåtsövningar samt övningar som föreskrivs i nationell lagstiftning och andra författningar och i internationella instrument, ska genomföras så att viloperioderna störs så lite som möjligt och så att de inte föranleder uttrötning.

7. Medlemsstaterna ska kräva att vaktsceman sätts upp på lättillgängliga platser. Vaktsceman ska upprättas i ett standardiserat format på fartygets arbetspråk och på engelska.

8. När en sjöfarare har bakjour, exempelvis när maskinrummet är obemannat, ska personen få lämplig kompensationsvila om den normala viloperioden störs av utryckningar.

9. Medlemsstaterna ska kräva att en journal över sjöfolkets dagliga vilotimmar ska föras i ett standardiserat format, på fartygets arbetspråk och på engelska, för att möjliggöra tillsyn och kontroll av efterlevnaden av denna artikel. De ombordanställda ska få en kopia av den journal som rör just dem, vilken ska vara erkänd av befälhavaren eller av en person som fått tillstånd av befälhavaren, och av de ombordanställda.

10. Utan hinder av reglerna i punkterna 3–9 har befälhavaren på ett fartyg rätt att kräva att en ombordanställd utför det antal arbetstimmar som krävs för den omedelbara säkerheten för fartyg, personer ombord eller last, eller för att bistå andra fartyg eller personer i sjönöd. Befälhavaren kan därmed dra in schemat över vilotimmar och begära att de ombordanställda utför det antal arbetstimmar som krävs tills normaltillstånd har återställts. Så snart som möjligt efter det att normaltillståndet har återställts ska befälhavaren se till att sjöfolk som har arbetat under en schemalagd viloperiod får lämplig vila.

11. Med hänsyn till de allmänna principerna om skydd av hälsa och säkerhet för arbetstagare och i överensstämmelse med direktiv 1999/63/EG får medlemsstaterna genom nationella lagar, förordningar eller ett förfarande för

den behöriga myndigheten tillåta eller registrera kollektivavtal som tillåter undantag från de fastställda vilotimmarna i punkterna 4 b och 5 i denna artikel under förutsättning att viloperioden är minst 70 timmar under en 7-dagarsperiod och att de gränser som fastställs i punkterna 12 och 13 i denna artikel respekteras. Sådana undantag ska, så långt det är möjligt, följa de normer som fastställts, men hänsyn får tas till tätare eller längre ledighetsperioder eller beviljande av kompensationsledighet för vakthavande personal eller sjöfolk som arbetar ombord på fartyg på korta resor. Vid undantag ska man, så långt det är möjligt, beakta riktlinjerna om förebyggande av uttrötning enligt avsnitt B-VIII/1 i STCW-koden. Undantag från bestämmelserna om minsta tillåtna vilotid i punkt 4 a i denna artikel ska inte tillåtas.

12. De undantag som avses i punkt 11 från den veckovila som anges i punkt 4 b får inte tillåtas mer än två veckor i följd. Tiden mellan två undantagsperioder ombord måste vara minst dubbelt så lång som den tid undantaget gäller.

13. Inom ramen för möjliga undantag från punkt 5 som avses i punkt 11 får den minsta tillåtna vilotiden under en 24-timmarsperiod enligt punkt 4 a delas upp i högst tre viloperioder, varav en ska vara minst 6 timmar och ingen av de andra två får vara kortare än en timme. Det får inte gå mer än 14 timmar mellan två viloperioder. Undantag får inte vara längre än två 24-timmarsperioder under en 7-dagarsperiod.

14. Medlemsstaterna ska i syfte att förhindra alkoholmissbruk fastställa en gräns på högst 0,05 % blodalkoholkoncentration eller 0,25 mg/l alkohol i utandningsluften eller en alkoholmängd som leder till sådan alkoholkoncentration för befälhavare, befäl och annat sjöfolk när de utför specialuppgifter som rör säkerhet, skydd och den marina miljön."

15. Artikel 17.1 c ska ersättas med följande:

"c) utfärda de bevis som avses i artikel 5,"

16. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

"Erkännande av behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande"

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Sjöfolk som inte innehar behörighetsbevis utfärdade av medlemsstater och/eller certifikat om yrkeskunnande utfärdade av medlemsstater till befälhavare och befäl i enlighet med reglerna V/1-1 och V/1-2 i STCW-konventionen får beviljas rätt att tjänstgöra på fartyg som för en medlemsstats flagg under förutsättning att ett beslut om erkännande av deras behörighetsbevis och certifikat om yrkeskunnande har antagits genom de förfaranden som anges i punkterna 2–6 i denna artikel."

c) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. En medlemsstat som genom intyg avser att erkänna sådana behörighetsbevis och/eller certifikat om yrkeskunnande som avses i punkt 1 utfärdade av ett tredjeland till en befälhavare, ett befäl eller en radiooperatör för tjänstgöring på ett fartyg som för dess flagg, ska lämna in en motiverad begäran om erkännande av det berörda tredjelandet till kommissionen."

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Beslutet om erkännande av ett tredjeland ska fattas av kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 28.2 inom 18 månader efter den dag då begäran lämnades in. Medlemsstaten som lämnar in begäran kan besluta att unilateralt erkänna tredjelandet fram till dess att ett beslut har fattats i enlighet med denna punkt."

17. Artikel 20.6 ska ersättas med följande:

"6. Beslutet om ett återkallande av erkännandet ska fattas av kommissionen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med granskningsförfarandet i artikel 28.2. De berörda medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att genomföra beslutet."

18. Artikel 22.1 ska ersättas med följande:

"1. Oavsett flagg ska alla fartyg, med undantag för de typer av fartyg som undantas enligt artikel 2, när de befinner sig i en medlemsstats hamnar vara underkastade hamnstatskontroll av inspektörer som vederbörligen bemyndigats av den medlemsstaten att kontrollera att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som ska inneha ett behörighetsbevis och/eller ett certifikat om yrkeskunnande och/eller skriftligt

intyg enligt STCW-konventionen verkligen innehar ett sådant behörighetsbevis eller giltiga dispenser och/eller certifikat om yrkeskunnande och/eller skriftliga intyg."

19. Artikel 23.1 a ska ersättas med följande:

"a) Kontroll av att allt sjöfolk som tjänstgör ombord och som är skyldiga att inneha ett behörighetsbevis och/eller ett certifikat om yrkeskunnande i enlighet med STCW-konventionen innehar ett sådant behörighetsbevis eller giltiga dispenser och/eller certifikat om yrkeskunnande, eller kan uppvisa skriftligt bevis om att en ansökan om intyg om erkännande har inlämnats till myndigheterna i flaggstaten."

20. Artikel 23.2 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningen ska ersättas med följande:

"2. Bedömning, i enlighet med del A i STCW-koden, av förmågan hos sjöfolket på fartyget att upprätthålla de normer för vakthållning och säkerhet som krävs enligt STCW-konventionen, ska i förekommande fall göras om det av otvetydiga skäl finns anledning att anta att sådana normer inte upprätthålls, då något av följande inträffat:"

b) Led d ska ersättas med följande:

"d) Fartyget har på annat sätt framförts så att det innebär en fara för personer, egendom eller miljö, eller på ett sätt som äventyrar säkerheten."

21. Följande artikel ska införas:

"Artikel 25a

Information för statistiska ändamål

1. Medlemsstaterna ska lämna den information som förtecknas i bilaga V till kommissionen endast för statistiska analysändamål. Sådan information får inte användas för administrativa eller rättsliga ändamål eller för kontrolländamål, utan får uteslutande användas av medlemsstaterna och kommissionen vid beslutsfattande.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen denna information på årsbasis och i elektroniskt format, och den ska omfatta information som har registrerats till och med den 31 december föregående år. Medlemsstaterna ska behålla all äganderätt till informationen i dess ursprungliga format. Färdig statistik som utarbetats på grundval av sådan information ska göras allmänt tillgänglig i enlighet med bestämmelserna om öppenhet och skydd av information i artikel 4 i förordning (EG) nr 1406/2002.

3. För att säkerställa skyddet av personuppgifter ska medlemsstaterna med hjälp av programvara som tillhandahålls eller godtas av kommissionen avidentifiera alla personuppgifter som anges i bilaga V innan de överförs till kommissionen, genom att använda programvara som tillhandahålls eller godtas av kommissionen. Kommissionen ska endast använda denna avidentifierade information.

4. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att åtgärder för insamling, inlämning, lagring, analys och spridning av sådan information utformas på ett sätt som möjliggör statistisk analys.

Vid tillämpning av första stycket ska kommissionen anta detaljerade åtgärder om de tekniska krav som är nödvändiga för att säkerställa en lämplig förvaltning av de statistiska uppgifterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.”

22. Artikel 27 ska ersättas med följande:

”Artikel 27

Ändring

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 27a om ändringar av bilaga V till detta direktiv med avseende på innehåll och detaljer av specifik och relevant art i den information som medlemsstaterna ska lämna, förutsatt att dessa akter är begränsade till att beakta ändringar i STCW-konventionen och STCW-koden och respekterar reglerna om dataskydd. Sådana delegerade akter får inte ändra bestämmelserna om avidentifiering av uppgifter enligt kravet i artikel 25a.3.”

23. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 27 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 3 januari 2013. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast den 4 april 2017. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte

Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av varje tidsperiod.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 27 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 27 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

24. Artikel 28 ska ersättas med följande:

”Artikel 28

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 (*). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (**).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) EGT L 324, 29.11.2002, s. 1.

(**) EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.”

25. Artikel 29 ska ersättas med följande:

”Artikel 29

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa ett sanktionssystem för brott mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med artiklarna 3, 5, 7, 9–15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 samt bilaga I och ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. De sålunda beslutade sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.”

26. Artikel 30 ska ersättas med följande:

”Artikel 30

Övergångsbestämmelser

Med hänsyn till sjöfolk som påbörjade godkänd sjötjänstgöring, godkända utbildningsprogram eller en godkänd utbildning före den 1 juli 2013 får medlemsstaterna till och med den 1 januari 2017 fortsätta att utfärda och erkänna behörighetsbevis i enlighet med kraven i detta direktiv såsom de var före den 3 januari 2013.

Till och med den 1 januari 2017 får medlemsstaterna fortsätta att förnya och förlänga behörighetsbevis och intyg om erkännande i enlighet med kraven i detta direktiv såsom de var före den 3 januari 2013.”

27. Artikel 33 ska utgå.

28. Denna punkt berör inte den svenska versionen.

29. Bilagorna ska ändras på följande sätt:

- a) Bilaga I till direktiv 2008/106/EG ska ersättas med bilaga I till detta direktiv.
- b) Bilaga II till direktiv 2008/106/EG ska ändras enligt bilaga II till detta direktiv.
- c) Texten i bilaga III till detta direktiv ska läggas till som bilaga V till direktiv 2008/106/EG.

Artikel 2

Införlivande

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 30 i direktiv 2008/106/EG, i dess lydelse enligt artikel 1.26 i det här direktivet, ska medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 4 juli 2014, och när det gäller artikel 1.5 i det här direktivet senast den 4 januari 2015. De ska genast översända texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 november 2012.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

A. D. MAVROYIANNIS

Ordförande

BILAGA I

"BILAGA I

UTBILDNINGSKRAV I STCW-KONVENTIONEN ENLIGT ARTIKEL 3

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. De regler som avses i denna bilaga kompletteras av de obligatoriska bestämmelserna i del A i STCW-koden, med undantag av kapitel VIII, regel VIII/2.

Hänvisningar till en bestämmelse i en regel innebär även en hänvisning till motsvarande avsnitt i del A i STCW-koden.

2. Del A i STCW-koden innehåller kompetensnormer som kandidaterna måste uppvisa för utfärdande och förnyelse av behörighetsbevis enligt STCW-konventionens bestämmelser. För att klargöra sammanhanget mellan de alternativa certifieringsbestämmelserna i kapitel VII och certifieringsbestämmelserna i kapitlen II, III och IV är de färdigheter som anges i kompetensnormerna grupperade på lämpligt sätt under följande sju funktioner:

1. Navigation
2. Lasthantering och stuvning
3. Kontroll av fartygets drift och vård av personer ombord
4. Marin maskinteknik
5. Elektrisk, elektronisk och kontrollteknik
6. Underhåll och reparationer
7. Radiokommunikation

på följande ansvarsnivåer:

1. Ledningsnivå
2. Driftsnivå
3. Underhållsnivå.

Funktionerna och ansvarsnivåerna urskiljs genom underrubriker i tabellerna över kompetensnormer som ges i kapitlen II, III, och IV i del A i STCW-koden.

KAPITEL II

BEFÄLHAVARE OCH DÄCKSAVDELNING

Regel II/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 ha godkänd sjötjänstgöring under minst tolv månader som del i ett godkänt utbildningsprogram, vilket inbegriper utbildning ombord som uppfyller kraven i avsnitt A-II/1 i STCW-koden och dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller ha annan godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader,

- 2.3 under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter på bryggan under överinseende av befälhavaren eller ett behörigt befäl under minst sex månader,
- 2.4 uppfylla tillämpliga krav enligt reglerna i kapitel IV på lämpligt sätt för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet,
- 2.5 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/1 i STCW-koden, och
- 2.6 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Regel II/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer

Befälhavare och överstyrman på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer

1. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring i denna befattning
 - 2.1.1 under minst tolv månader för certifiering som överstyrman, och
 - 2.1.2 under minst 36 månader för certifiering som befälhavare. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
 - 2.2 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet av 3 000 eller mer.

Befälhavare och överstyrman på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

3. Varje befälhavare och överstyrman som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000 ska inneha ett behörighetsbevis.
4. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 4.1 för certifiering som överstyrman, uppfylla kraven för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera,
 - 4.2 för certifiering som befälhavare, uppfylla kraven på vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mera och ha godkänd sjötjänstgöring under minst 36 månader i denna befattning. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som överstyrman, och
 - 4.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/2 i STCW-koden för befälhavare och överstyrmän på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Regel II/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande befäl på bryggan och befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet under 500

Fartyg som inte används på kustnära resor

1. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis för fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer.

2. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 som inte används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis för tjänstgöring som befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet mellan 500 och 3 000.

Fartyg som används på kustnära resor

Vakthavande befäl på bryggan

3. Varje vakthavande befäl på bryggan som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis.
4. Alla som ansöker om ett certifikat som vakthavande befäl på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska
 - 4.1 ha fyllt 18 år,
 - 4.2 ha genomgått
 - 4.2.1 specialutbildning, inbegripet en tillräcklig period av lämplig sjötjänstgöring så som medlemsstaten kräver, eller
 - 4.2.2 godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelning under minst 36 månader,
 - 4.3 uppfylla de tillämpliga kraven enligt reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för utförande av bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet,
 - 4.4 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för vakthavande befäl på bryggan på fartyg med en bruttodräktighet under 500 som används på kustnära resor, och
 - 4.5 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Befälhavare

5. Varje befälhavare som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska inneha ett behörighetsbevis.
6. Alla som ansöker om ett certifikat som befälhavare på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet under 500 och som används på kustnära resor ska
 - 6.1 ha fyllt 20 år,
 - 6.2 ha godkänd sjötjänstgöring som vakthavande befäl på bryggan under minst tolv månader,
 - 6.3 ha genomgått godkänd utbildning samt uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/3 i STCW-koden för befälhavare på fartyg med en bruttodräktighet under 500 som används på kustnära resor, och
 - 6.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Undantag

7. Administrationen får, om den anser att ett fartygs storlek och förhållandena under dess resa är sådana att tillämpningen av samtliga krav i denna regel och i avsnitt A-II/3 i STCW-koden skulle vara orimlig eller ogenomförbar, i den omfattningen, undanta befälhavaren och vakthavande befäl på bryggan på ett sådant fartyg eller sådan klass av fartyg från några av kraven, med beaktande av säkerheten för alla fartyg som eventuellt trafikerar samma farvatten.

Regel II/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan

1. Manskap som deltar i vakthållning på bryggan på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet av 500 eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligt certifierade för att utföra sådana uppgifter.

2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 16 år,
 - 2.2 ha genomgått
 - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring, omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
 - 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i A-II/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning på brygga och innefatta uppgifter utförda under direkt överinseende av befälhavaren, vakthavande befäl på bryggan eller behörigt manskap.

Regel II/5

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som matros

1. Alla matroser som tjänstgör på ett havsgående fartyg med en bruttodräktighet på 500 eller mer ska vara vederbörligt certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 uppfylla de obligatoriska minimikraven för certifiering av manskap som deltar i vakthållning på bryggan,
 - 2.3 som behörig att delta i vakthållning på bryggan ha godkänd sjötjänstgöring i däcksavdelningen under
 - 2.3.1 minst 18 månader, eller
 - 2.3.2 minst tolv månader och ha genomgått godkänd utbildning, och
 - 2.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-II/5 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för matroser för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-II/5 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Till och med den 1 januari 2017 får en medlemsstat som också är part i Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention om standarder för arbete till sjöss, 1946 (nr 74) fortsätta att förnya och förlänga certifikat och intyg om erkännande i enlighet med bestämmelserna i ovan nämnda konvention.
5. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning på däcksavdelningen under minst tolv månader under de 60 månader som föregår ikraftträdandet av detta direktiv.

KAPITEL III

MASKINAVDELNINGEN

Regel III/1

Obligatoriska minimikrav för certifiering av vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinister utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Varje vakthavande maskinbefäl i bemannade maskinrum eller maskinbefäl med bestämda arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.

2. Alla som ansöker om certifikat ska

- 2.1 ha fyllt 18 år,
- 2.2 ha genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst tolv månader som del i ett godkänt utbildningsprogram som inbegriper utbildning ombord enligt kraven i avsnitt A-III/1 i STCW-koden och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller på annat sätt genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst 36 månader varav minst 30 månader i sjötjänstgöring i maskinavdelningen,
- 2.3 under den föreskrivna sjötjänstgöringen ha utfört vakthållningsuppgifter i maskinrummet under överinseende av maskinchefen eller behörigt maskinbefäl under minst sex månader,
- 2.4 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/1 i STCW-koden, och
- 2.5 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.

Regel III/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt av 3 000 kW eller mer

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
- 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer och ha godkänd sjötjänstgöring för den befattningen:
- 2.1.1 för certifiering som förste maskinist minst tolv månader som behörigt maskinbefäl, och
- 2.1.2 för certifiering som maskinchef minst 36 månader. Denna tid får dock reduceras, men inte till mindre än 24 månader, om minst tolv månader av denna sjötjänstgöring har fullgjorts som förste maskinist, och
- 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/2 i STCW-koden.

Regel III/3

Obligatoriska minimikrav för certifiering av maskinchefer och förste maskinister på fartyg vars framdrivningsmaskineri har en effekt mellan 750 och 3 000 kW

1. Varje maskinchef och förste maskinist på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt mellan 750 och 3 000 kW ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
- 2.1 uppfylla kraven för certifiering som vakthavande maskinbefäl och
- 2.1.1 för certifiering som förste maskinist, ha fullgjort minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring som maskinbefälsassistent, maskinist eller maskinbefäl, och
- 2.1.2 för certifiering som maskinchef, ha fullgjort minst 24 månaders godkänd sjötjänstgöring, av vilka minst tolv månader med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist, och
- 2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/3 i STCW-koden.

3. Varje maskinbefäl med behörighet att tjänstgöra som förste maskinist på fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 3 000 kW eller mer får tjänstgöra som maskinchef på fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt under 3 000 kW, under förutsättning att detta bekräftas i certifikatet.

Regel III/4

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Manskap som deltar i vakthållning i maskinrum eller är utsett att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer, förutom manskap under utbildning och manskap som under vakthållning har okvalificerade arbetsuppgifter, ska vara vederbörligen certifierade för att utföra sådana uppgifter.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 16 år,
 - 2.2 ha genomgått
 - 2.2.1 godkänd sjötjänstgöring, omfattande minst sex månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.2.2 specialutbildning som äger rum antingen på land eller till sjöss och som innefattar en godkänd period av sjötjänstgöring under minst två månader, och
 - 2.3 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/4 i STCW-koden.
3. Den sjötjänstgöring, utbildning och praktik som föreskrivs i punkterna 2.2.1 och 2.2.2 ska utföras i förbindelse med vakthållning i maskinrum och innefatta arbetsuppgifter utförda under direkt överinseende av behörigt maskinbefäl eller behörigt manskap.

Regel III/5

Obligatoriska minimikrav för certifiering av manskap som motorman i bemannade maskinrum eller utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum

1. Allt manskap som motormän som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska vara vederbörligen certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 uppfylla kraven för certifiering av manskap som deltar i vakthållning i bemannade maskinrum eller är utsedda att utföra arbetsuppgifter i periodvis obemannade maskinrum,
 - 2.3 med behörighet att tjänstgöra vid vakthållning i maskinrum ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring i maskinavdelningen under
 - 2.3.1 minst 12 månader, eller
 - 2.3.2 minst sex månader och ha genomgått godkänd utbildning, och
 - 2.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/5 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för manskap i maskinavdelningen för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/5 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning i maskinavdelningen under minst tolv månader under de 60 månaderna som föregår ikraftträdandet av detta direktiv.

*Regel III/6***Obligatoriska minimikrav för certifiering av fartygseltekniker**

1. Alla fartygseltekniker som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska inneha ett behörighetsbevis.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 ha genomgått minst tolv månaders kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring, varav minst sex månader ska vara sjötjänstgöring som en del i ett godkänt utbildningsprogram som uppfyller kraven i avsnitt A-III/6 i STCW-koden och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal, eller på annat sätt genomgått kombinerad utbildning i verkstad och godkänd sjötjänstgöring i minst 36 månader varav minst 30 månader ska vara sjötjänstgöring i maskinavdelningen,
 - 2.3 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/6 i STCW-koden, och
 - 2.4 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/1 punkt 2, avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4, avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 och avsnitt A-VI/4 punkterna 1–3 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för fartygseltekniker för certifikat som utfärdas före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/6 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning ombord på ett fartyg under minst tolv månader under de 60 månader som föregår ikraftträdandet av detta direktiv och uppfyller den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/6 i STCW-koden.
5. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1–4 ovan kan en person med lämpliga kvalifikationer av medlemsstaten bedömas som behörig att utföra vissa funktioner i avsnitt A-III/6.

*Regel III/7***Obligatoriska minimikrav för certifiering av fartygselektriker**

1. Alla fartygselektriker som tjänstgör på ett havsgående fartyg med ett framdrivningsmaskineri med en effekt av 750 kW eller mer ska vara vederbörligen certifierade.
2. Alla som ansöker om certifikat ska
 - 2.1 ha fyllt 18 år,
 - 2.2 ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring omfattande minst tolv månaders utbildning och praktik, eller
 - 2.3 ha fullgjort godkänd utbildning, innefattande en godkänd period av sjötjänstgöring under minst sex månader, eller
 - 2.4 ha kvalifikationer som uppfyller den tekniska kompetensen i tabell A-III/7 i STCW-koden och en godkänd period av sjötjänstgöring, som ska vara minst tre månader, och
 - 2.5 uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/7 i STCW-koden.
3. Alla medlemsstater ska jämföra de kompetensnormer som krävs för fartygselektriker för certifikat som utfärdats före den 1 januari 2012 med de normer som anges för certifikat i avsnitt A-III/7 i STCW-koden, och bedöma om denna personal behöver uppdatera sina kvalifikationer.
4. Medlemsstaten kan bedöma att sjöfolk uppfyller kraven i denna regel om de har tjänstgjort i en relevant befattning ombord på ett fartyg under minst tolv månader under de 60 månader som föregår ikraftträdandet av detta direktiv och uppfyller den kompetensnorm som anges i avsnitt A-III/7 i STCW-koden.

5. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1–4 ovan kan en person med lämpliga kvalifikationer av medlemsstaten bedömas som behörig att utföra vissa funktioner i avsnitt A-III/7.

KAPITEL IV

RADIOKOMMUNIKATION OCH RADIOOPERATÖRER

Förklarande anmärkning

Obligatoriska bestämmelser avseende radiovakthållning finns fastställda i radioreglementet och i Solas 74, i dess ändrade lydelse. Bestämmelser om underhåll av radio finns fastställda i Solas 74, i dess ändrade lydelse, och i de riktlinjer som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen.

Regel IV/1

Tillämpning

1. Förutom vad som föreskrivs i punkt 2, ska bestämmelserna i detta kapitel gälla för radiooperatörer på fartyg som omfattas av det globala nödsignals- och säkerhetssystemet till sjöss (GMDSS) som föreskrivs i Solas 74, i dess ändrade lydelse.
2. Radiooperatörer som tjänstgör på fartyg, som inte behöver uppfylla GMDSS-bestämmelserna i kapitel IV i Solas 74, är inte skyldiga att uppfylla kraven i detta kapitel. Radiooperatörer på dessa fartyg är dock skyldiga att följa radioreglementet. Medlemsstaterna ska säkerställa att de vederbörliga certifikaten, så som föreskrivs i radioreglementet, utfärdas för eller erkänns beträffande sådana radiooperatörer.

Regel IV/2

Obligatoriska minimikrav för certifiering av GMDSS-radiooperatörer

1. Varje person som ansvarar för eller utför radiokommunikationsuppgifter på ett fartyg som omfattas av GMDSS ska inneha ett vederbörligt certifikat gällande GMDSS, utfärdat eller erkänt av medlemsstaten i enlighet med bestämmelserna i radioreglementet.
2. Alla som ansöker om ett behörighetsbevis i enlighet med denna regel för tjänstgöring på ett fartyg, som enligt Solas 74, i dess ändrade lydelse, ska vara utrustat med en radioanläggning, ska dessutom

2.1 ha fyllt 18 år, och

2.2 ha genomgått godkänd utbildning och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-IV/2 i STCW-koden.

KAPITEL V

SÄRSKILDA UTBILDNINGSKRAV FÖR PERSONAL PÅ VISSA TYPER AV FARTYG

Regel V/1-1

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på olje- och kemikalietankfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och särskilt ansvar för last eller lastutrustning på olje- eller kemikalietankfartyg ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för lasthantering på olje- eller kemikalietankfartyg.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska ha fullgjort
 - 2.1 minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på olje- eller kemikalietankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 1 i STCW-koden, eller
 - 2.2 en godkänd grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 1 i STCW-koden.
3. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på oljetankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på oljetankfartyg.

4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på oljetankfartyg ska
 - 4.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg, och
 - 4.2 som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ha
 - 4.2.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på oljetankfartyg, eller
 - 4.2.2 minst en månads godkänd utbildning ombord på ett oljetankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-V/1 i STCW-koden, och
 - 4.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på oljetankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 2 i STCW-koden.
5. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på kemikalietankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på kemikalietankfartyg.
6. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på kemikalietankfartyg ska
 - 6.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg, och
 - 6.2 som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på olje- och kemikalietankfartyg ha
 - 6.2.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på kemikalietankfartyg, eller
 - 6.2.2 minst en månads utbildning ombord på ett kemikalietankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-V/1 i STCW-koden, och
 - 6.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på kemikalietankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-1 punkt 3 i STCW-koden.
7. Medlemsstaterna ska tillse att certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkterna 2, 4 eller 6, eller att ett befintligt behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande vederbörligen erkänns.

Regel V/1-2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl och manskap på gastanfartyg

1. Befäl och manskap som tilldelats särskilda arbetsuppgifter och ansvar som har samband med last eller lastutrustning på gastanfartyg ska inneha ett certifikat om grundläggande utbildning för lastoperationer på gastanfartyg.
2. Alla som ansöker om ett certifikat för grundläggande utbildning för lastoperationer på gastanfartyg ska ha fullgjort den grundläggande utbildningen i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska ha fullgjort
 - 2.1 minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på gastanfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-2 punkt 1 i STCW-koden, eller
 - 2.2 en godkänd grundläggande utbildning för lasthantering på gastanfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-2 punkt 1 i STCW-koden.

3. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person med direkt ansvar för lastning, lossning, omhändertagande i transit, hantering av last, tankrengöring och andra lastrelaterade uppgifter på gastankfartyg ska inneha ett certifikat gällande avancerad utbildning för lastoperationer på gastankfartyg.
4. Alla som ansöker om ett certifikat för avancerad utbildning för lastoperationer på gastankfartyg ska
 - 4.1 uppfylla kraven för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på gastankfartyg, och
 - 4.2 som behörig för certifiering gällande grundläggande utbildning för lasthantering på gastankfartyg ha
 - 4.2.1 fullgjort minst tre månaders godkänd sjötjänstgöring på gastankfartyg, eller
 - 4.2.2 minst en månads godkänd utbildning ombord på ett gastankfartyg i en extra funktion som omfattar minst tre lastnings- och tre lossningsoperationer och har dokumenterats i en godkänd utbildningsjournal med hänsyn till riktlinjerna i avsnitt B-V/1 i STCW-koden, och
 - 4.3 ha fullgjort en godkänd avancerad utbildning för lasthantering på gastankfartyg och uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-V/1-2 punkt 2 i STCW-koden.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att certifikat om yrkeskunnande utfärdas till sjöfolk som är kvalificerade i enlighet med punkterna 2 eller 4, eller att ett befintligt behörighetsbevis eller certifikat om yrkeskunnande vederbörligen erkänns.

Regel V/2

Obligatoriska minimikrav för utbildning och behörighet för befälhavare, befäl, manskap och annan personal på passagerarfartyg

1. Denna regel är tillämplig på befälhavare, befäl, manskap och annan personal som tjänstgör ombord på passagerarfartyg som används på internationella resor. Medlemsstaterna ska avgöra dessa bestämmelsers tillämplighet på personal som tjänstgör på passagerarfartyg som används på inrikes resor.
2. Innan sjöfolk tilldelas arbetsuppgifter ombord på passagerarfartyg ska de ha genomgått den utbildning som krävs i punkterna 4–7 nedan i enlighet med deras befattning, arbetsuppgifter och ansvar.
3. Sjöfolk för vilka det krävs utbildning enligt punkterna 4, 6 och 7 ska med högst fem års mellanrum genomgå lämplig repetitionsutbildning eller styrka att de har uppnått den föreskrivna kompetensnormen under de föregående fem åren.
4. Befälhavare, befäl och annan personal som enligt mönstringslistan ska bistå passagerare i nödsituationer på passagerarfartyg ska ha genomgått utbildning i kontroll av folkmassor så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 1 i STCW-koden.
5. Personal som direkt betjänar passagerare i passagerarutrymmen ombord på passagerarfartyg ska ha genomgått den säkerhetsutbildning som anges i avsnitt A-V/2 punkt 2 i STCW-koden.
6. Befälhavare, maskinchefer, överstyrmän, förste maskinister och varje annan person som enligt mönstringslistan ansvarar för passagerarnas säkerhet i nödsituationer ombord på passagerarfartyg ska ha fullgjort godkänd utbildning i krishantering och mänskligt beteende så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 3 i STCW-koden.
7. Befälhavare, överstyrmän, maskinchefer, förste maskinister och varje annan person som tilldelats direkt ansvar för passagerares ombord- och landstigning, lastning, lossning eller säkring av last, eller stängning av skrovöppningar ombord på roropassagerarfartyg ska ha genomgått godkänd utbildning i passagerarsäkerhet, lastsäkerhet och skrovhållfasthet så som anges i avsnitt A-V/2 punkt 4 i STCW-koden.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att skriftligt bevis på den utbildning som genomgått utfärdas för varje person som befinns vara behörig enligt bestämmelserna i denna regel.

KAPITEL VI

FUNKTIONER AVSEENDE NÖDSITUATIONER, ARBETARSKYDD, SJÖFARTSSKYDD, MEDICINSK VÅRD OCH ÖVERLEVAD*Regel VI/1***Obligatoriska minimikrav om förtrogenhet med säkerhet, grundläggande utbildning och instruktion för allt sjöfolk**

1. Sjöfolk ska få förtrogenhet och grundläggande utbildning eller instruktion i enlighet med avsnitt A-VI/1 i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.
2. Om grundläggande utbildning inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har genomgått den grundläggande utbildningen.

*Regel VI/2***Obligatoriska minimikrav för utfärdande av certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster, beredskapsbåtar och snabba beredskapsbåtar**

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och andra beredskapsbåtar än snabba beredskapsbåtar ska
 - 1.1 ha fyllt 18 år,
 - 1.2 ha minst tolv månaders godkänd sjötjänstgöring eller ha deltagit i en godkänd utbildning och ha minst sex månaders godkänd sjötjänstgöring, och
 - 1.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och beredskapsbåtar som anges i avsnitt A-VI/2 punkterna 1–4 i STCW-koden.
2. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar ska
 - 2.1 inneha ett certifikat om yrkeskunnande avseende livräddningsfarkoster och andra beredskapsbåtar än snabba beredskapsbåtar,
 - 2.2 ha deltagit i en godkänd utbildning, och
 - 2.3 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande avseende snabba beredskapsbåtar som anges i avsnitt A-VI/2 punkterna 7–10 i STCW-koden.

*Regel VI/3***Obligatoriska minimikrav för utbildning i avancerad brandbekämpning**

1. Sjöfolk med uppgift att leda brandbekämpningsaktioner ska framgångsrikt ha genomgått avancerad utbildning i brandbekämpningstekniker med särskild tonvikt på organisation, taktik och ledning i enlighet med bestämmelserna i avsnitt A-VI/3 punkterna 1–4 i STCW-koden och uppfylla den däri angivna kompetensnormen.
2. Om utbildning i avancerad brandbekämpning inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning i avancerad brandbekämpning.

*Regel VI/4***Obligatoriska minimikrav beträffande medicinsk första hjälp och medicinsk vård**

1. Sjöfolk med uppgift att ge medicinsk första hjälp ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk första hjälp som anges i avsnitt A-VI/4 punkterna 1, 2 och 3 i STCW-koden.
2. Sjöfolk med uppgift att ansvara för medicinsk vård ombord på fartyg ska uppfylla den kompetensnorm för medicinsk vård som anges i avsnitt A-VI/4 punkterna 4, 5 och 6 i STCW-koden.
3. Om utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning i medicinsk första hjälp eller medicinsk vård.

*Regel VI/5***Obligatoriska minimikrav för utfärdande av certifikat om yrkeskunnande för skyddschefer**

1. Alla som ansöker om ett certifikat om yrkeskunnande för skyddschefer ska
 - 1.1 ha fullgjort godkänd sjötjänstgöring på minst tolv månader eller ha lämplig sjötjänstgöring och kunskap om fartygsdrift, och
 - 1.2 uppfylla den kompetensnorm för certifikat om yrkeskunnande som skyddschef som anges i avsnitt A-VI/5 punkterna 1–4 i STCW-koden.
2. Medlemsstaterna ska tillse att alla personer som anses behöriga enligt bestämmelserna i denna regel får utfärdat ett certifikat om yrkeskunnande.

*Regel VI/6***Obligatoriska minimikrav för sjöfartsskyddsrelaterad utbildning och instruktion för allt sjöfolk**

1. Sjöfolk ska få sjöfartsskyddsrelaterad förtrogenhet, och utbildning eller instruktion om skyddsmedvetenhet i enlighet med avsnitt A-VI/6 punkterna 1–4 i STCW-koden och ska uppfylla den tillämpliga kompetensnorm som anges däri.
2. Om skyddsmedvetande inte ingår i kvalifikationerna för det certifikat som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har genomgått utbildning i skyddsmedvetenhet.
3. Alla medlemsstater ska jämföra den sjöfartsskyddsrelaterade utbildning eller instruktion som den kräver att sjöfolk ska inneha eller ska kunna dokumentera behörighet för innan detta direktiv träder i kraft med det som anges i avsnitt A-VI/6 punkt 4 i STCW-koden och fastställa om dessa behöver uppdatera sina kvalifikationer.

Sjöfolk som tilldelats sjöfartsskyddsuppgifter

4. Sjöfolk som utsetts att utföra särskilda sjöfartsskyddsuppgifter ska uppfylla den kompetensnorm som anges i avsnitt A-VI/6 punkterna 6–8 i STCW-koden.
5. Om utbildning i särskilda sjöfartsskyddsuppgifter inte ingår i kvalifikationerna för certifikatet som ska utfärdas, ska ett certifikat om yrkeskunnande utfärdas med uppgift om att innehavaren har deltagit i utbildning för särskilda sjöfartsskyddsuppgifter.
6. Alla medlemsstater ska jämföra de normer för sjöfartsskyddsrelaterad utbildning som de kräver att sjöfolk med specifika sjöfartsskyddsuppgifter ska inneha eller kunna dokumentera behörighet för innan detta direktiv träder i kraft med det som anges i avsnitt A-VI/6 punkt 8 i STCW-koden, och fastställa om dessa behöver uppdatera sina kvalifikationer.

KAPITEL VII

ALTERNATIV CERTIFIERING*Regel VII/1***Utfärdande av alternativa certifikat**

1. Utan hinder av de krav för certifiering som anges i kapitlen II och III i denna bilaga får medlemsstaterna välja att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av andra certifikat än dem som anges i reglerna i dessa kapitel, under förutsättning att
 - 1.1 de härtill hörande funktioner och ansvarsnivåer som ska anges i certifikaten och intygen om erkännande väljs bland och är identiska med dem som anges i avsnitten A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 och A-IV/2 i STCW-koden,
 - 1.2 de sökande har genomgått godkänd utbildning och uppfyller de krav som anges för de kompetensnormer som föreskrivs i de tillämpliga avsnitten i STCW-koden och som fastställs i avsnitt A-VII/1 i denna kod för de funktioner och nivåer som ska anges i certifikaten och i intygen om erkännande,

- 1.3 de sökande har genomfört godkänd sjötjänstgöring som är relevant för de funktioner och nivåer som ska anges i certifikatet. Minimitiden för sjötjänstgöringen ska motsvara den tid för sjötjänstgöring som föreskrivs i kapitlen II och III i denna bilaga. Minimitiden för sjötjänstgöringen får dock inte vara kortare än vad som föreskrivs i avsnitt A-VII/2 i STCW-koden,
 - 1.4 de som ansöker om certifiering och som ska ha navigeringsfunktionen på operativ nivå ska uppfylla de tillämpliga kraven i reglerna i kapitel IV, i förekommande fall, för bestämda radiokommunikationsuppgifter i enlighet med radioreglementet, och
 - 1.5 certifikaten utfärdas i enlighet med kraven i artikel 5 i detta direktiv och bestämmelserna i kapitel VII i STCW-koden.
2. Inget certifikat får utfärdas i enlighet med detta kapitel om inte medlemsstaten till kommissionen har överlämnat den information som krävs enligt STCW-konventionen.

Regel VII/2

Certifiering av sjöfolk

Allt sjöfolk som har någon funktion eller grupp av funktioner som anges i tabläerna A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 eller A-II/5 i kapitel II eller i tabläerna A-III/1, A-III/2, A-III/3 eller A-III/4 eller A-III/5 i kapitel III eller A-IV/2 i kapitel IV i STCW-koden ska inneha ett behörighetsbevis eller ett certifikat om yrkeskunnande, beroende på vad som är tillämpligt.

Regel VII/3

Principer för utfärdande av alternativa certifikat

1. En medlemsstat som väljer att utfärda eller bemyndiga utfärdandet av alternativa certifikat ska se till att följande principer iakttas:
 - 1.1 Inget alternativt certifieringssystem får genomföras om det inte säkerställer åtminstone en likvärdig grad av säkerhet till sjöss och förhindrande av föroreningar som den som ges i de andra kapitlen, och
 - 1.2 alla arrangemang för alternativ certifiering enligt detta kapitel ska se till att de certifikat som utfärdats på alternativt sätt är utbytbara mot sådana som utfärdas i enlighet med de övriga kapitlen.
2. Utbytarhetsprincipen i punkt 1 ska säkerställa att
 - 2.1 sjöfolk som är certifierade enligt bestämmelserna i kapitlen II och/eller III och de som är certifierade enligt kapitel VII kan tjänstgöra på fartyg som tillämpar antingen traditionella eller andra organisationsformer ombord, och
 - 2.2 sjöfolk inte utbildas för särskilda organisationsformer ombord som inskränker deras förmåga att utöva sina färdigheter på annat håll.
3. Följande principer ska beaktas vid utfärdande av certifikat enligt bestämmelserna i detta kapitel:
 - 3.1 Alternativa certifikat får inte utfärdas för att
 - 3.1.1 minska antalet besättningsmedlemmar ombord,
 - 3.1.2 sänka yrkets oväld eller "avkvalificera" sjöfolk, eller
 - 3.1.3 motivera att en enda certifikatsinnehavare tilldelas kombinerade arbetsuppgifter som ska utföras av vakthavande befäl i maskin och på bryggan under en och samma vakt, och
 - 3.2 den person som för befälet ska betecknas som befälhavare, och befälhavarens och övrigas rättsliga ställning och auktoritet får inte påverkas negativt av genomförandet av något arrangemang för alternativ certifiering.
4. Principerna i punkterna 1 och 2 ska säkerställa att befälets kompetens upprätthålls såväl på bryggan som i maskin."

BILAGA II

Punkt 3 i bilaga II ska ersättas med följande:

- ”3. Kommissionen, bistådd av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och eventuellt med deltagande av berörda medlemsstater, har bekräftat, genom en utvärdering av den parten, eventuellt inbegripet inspektion av inrättningar och förfaranden, att kraven i STCW-konventionen när det gäller kompetensnorm, utbildning och certifiering och kvalitetsnormer till fullo uppfylls.”
-

BILAGA III

"BILAGA V

TYP AV INFORMATION SOM SKA LÄMNAS TILL KOMMISSIONEN FÖR STATISTISKA ÄNDAMÅL

1. När det hänvisas till denna bilaga ska följande information, som anges i avsnitt A-I/2 punkt 9 i STCW-koden för alla behörighetsbevis och intyg om utfärdanden, alla intyg om erkännande av behörighetsbevis som utfärdats av andra länder, tillhandahållas och när den är försedd med en asterisk (*) ska den vara i avidentifierad form, i enlighet med vad som krävs i artikel 25a.3.

Behörighetsbevis/Intyg om utfärdande av sådant:

- Ombordanställds identitet, om den är tillgänglig (*).
- Ombordanställds namn (*).
- Ombordanställds födelsedatum.
- Ombordanställds nationalitet.
- Ombordanställds kön.
- Behörighetsbevisets nummer (*).
- Numret på intyget om utfärdandet av beviset (*).
- Kompetens.
- Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
- Utgångsdatum.
- Status.
- Begränsningar.

Intyg om erkännande av behörighetsbevis som har utfärdats av andra länder:

- Ombordanställds identitet, om den är tillgänglig (*).
- Ombordanställds namn (*).
- Ombordanställds födelsedatum.
- Ombordanställds nationalitet.
- Ombordanställds kön.
- Landet som utfärdade det ursprungliga behörighetsbeviset.
- Numret på det ursprungliga behörighetsbeviset (*).
- Numret på intyget om erkännandet av behörighetsbevis som har utfärdats av andra länder (*).
- Kompetens.
- Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
- Utgångsdatum.

- Status.
 - Begränsningar.
2. Medlemsstaterna får på frivillig basis tillhandahålla information om de certifikat om yrkeskunnande som utfärdats till manskap i enlighet med kapitlen II, III och VII i bilagan till STCW-konventionen, av följande slag:
- Ombordanställds identitet, om den är tillgänglig (*).
 - Ombordanställds namn (*).
 - Ombordanställds födelsedatum.
 - Ombordanställds nationalitet.
 - Ombordanställds kön.
 - Numret på certifikatet om yrkeskunnande (*).
 - Kompetens.
 - Datum för utfärdande eller senaste datum för förlängning av dokumentet.
 - Utgångsdatum.
 - Status.”
-

- 7 An Administration which recognizes under regulation I/10:
- .1 a certificate of competency; or
 - .2 a certificate of proficiency issued to masters and officers in accordance with the provisions of regulations V/1-1 and V/1-2

shall endorse such certificate to attest its recognition only after ensuring the authenticity and validity of the certificate. The endorsement shall only be issued if all requirements of the Convention have been complied with. The form of the endorsement used shall be that set forth in paragraph 3 of section A-I/2 of the STCW Code.

- 8 The endorsements referred to in paragraphs 5, 6 and 7:
- .1 may be issued as separate documents;
 - .2 shall be issued by the Administration only;
 - .3 shall each be assigned a unique number, except that endorsements attesting the issue of a certificate may be assigned the same number as the certificate concerned, provided that number is unique; and
 - .4 shall expire as soon as the certificate endorsed expires or is withdrawn, suspended or cancelled by the Party which issued it and, in any case, not more than five years after their date of issue.
- 9 The capacity in which the holder of a certificate is authorized to serve shall be identified in the form of endorsement in terms identical to those used in the applicable safe manning requirements of the Administration.
- 10 Administrations may use a format different from the format given in section A-I/2 of the STCW Code, provided that, as a minimum, the required information is provided in Roman characters and Arabic figures, taking into account the variations permitted under section A-I/2.
- 11 Subject to the provisions of regulation I/10, paragraph 5, any certificate required by the Convention must be kept available in its original form on board the ship on which the holder is serving.
- 12 Each Party shall ensure that certificates are issued only to candidates who comply with the requirements of this regulation.
- 13 Candidates for certification shall provide satisfactory proof:
- .1 of their identity;
 - .2 that their age is not less than that prescribed in the regulation relevant to the certificate applied for;
 - .3 that they meet the standards of medical fitness specified in section A-I/9 of the STCW Code;
 - .4 of having completed the seagoing service and any related compulsory training required by these regulations for the certificate applied for; and
 - .5 that they meet the standards of competence prescribed by these regulations for the capacities, functions and levels that are to be identified in the endorsement to the certificate.
- 14 Each Party undertakes to maintain a register or registers of all certificates and endorsements for masters, officers, and, as applicable, ratings which are issued, have expired or have been revalidated, suspended, cancelled or reported lost or destroyed and of dispensations issued.
- 15 Each Party undertakes to make available information on the status of such certificates of competency, endorsements and dispensations to other Parties and companies which request verification of the authenticity and validity of certificates produced to them by seafarers seeking recognition of their certificates under regulation I/10 or employment on board ship.
- 16 As of 1 January 2017, the information on the status of information required to be available in accordance with paragraph 15 of this regulation shall be made available, in the English language, through electronic means.

Regulation I/8

Quality standards

- 1 Each Party shall ensure that:
 - .1 in accordance with the provisions of section A-I/8 of the STCW Code, all training, assessment of competence, certification, including medical certification, endorsement and revalidation activities carried out by non-governmental agencies or entities under its authority are continuously monitored through a quality standards system to ensure achievement of defined objectives, including those concerning the qualifications and experience of instructors and assessors; and
 - .2 where governmental agencies or entities perform such activities, there shall be a quality standards system.
- 2 Each Party shall also ensure that an evaluation is periodically undertaken, in accordance with the provisions of section A-I/8 of the STCW Code, by qualified persons who are not themselves involved in the activities concerned. This evaluation shall include all changes to national regulations and procedures in compliance with the amendments to the Convention and STCW Code, with dates of entry into force later than the date information was communicated to the Secretary-General.
- 3 A report containing the results of the evaluation required by paragraph 2 shall be communicated to the Secretary-General in accordance with the format specified in section A-I/7 of the STCW Code.

Regulation I/9

Medical standards

- 1 Each Party shall establish standards of medical fitness for seafarers and procedures for the issue of a medical certificate in accordance with the provisions of this regulation and of section A-I/9 of the STCW Code.
- 2 Each Party shall ensure that those responsible for assessing the medical fitness of seafarers are medical practitioners recognized by the Party for the purpose of seafarer medical examinations, in accordance with the provisions of section A-I/9 of the STCW Code.
- 3 Every seafarer holding a certificate issued under the provisions of the Convention, who is serving at sea, shall also hold a valid medical certificate issued in accordance with the provisions of this regulation and of section A-I/9 of the STCW Code.
- 4 Every candidate for certification shall:
 - .1 be not less than 16 years of age;
 - .2 provide satisfactory proof of his/her identity; and
 - .3 meet the applicable medical fitness standards established by the Party.
- 5 Medical certificates shall remain valid for a maximum period of two years unless the seafarer is under the age of 18, in which case the maximum period of validity shall be one year.
- 6 If the period of validity of a medical certificate expires in the course of a voyage, then the medical certificate shall continue in force until the next port of call where a medical practitioner recognized by the Party is available, provided that the period shall not exceed three months.
- 7 In urgent cases the Administration may permit a seafarer to work without a valid medical certificate until the next port of call where a medical practitioner recognized by the Party is available, provided that:
 - .1 the period of such permission does not exceed three months; and
 - .2 the seafarer concerned is in possession of an expired medical certificate of recent date.

Electronic access to registers

7 In the maintenance of the electronic register in accordance with paragraph 15 of regulation I/2, provisions shall be made to allow controlled electronic access to such register or registers to allow Parties and companies to confirm:

- .1 the name of the seafarer to whom such certificate, endorsement or other qualification was issued, its relevant number, date of issue and date of expiry;
- .2 the capacity in which the holder may serve and any limitations attaching thereto; and
- .3 the functions the holder may perform, the levels authorized and any limitations attached thereto.

Development of a database for certificate registration

8 In implementing the requirement in paragraph 14 of regulation I/2 for the maintenance of a register of certificates and endorsements, a standard database is not necessary provided that all the relevant information is recorded and available in accordance with regulation I/2.

9 The following items of information should be recorded and available, either on paper or electronically, in accordance with regulation I/2:

.1 Status of certificate

Valid

Suspended

Cancelled

Reported lost

Destroyed

with a record of changes to status to be kept, including dates of changes.

.2 Certificate details

Seafarer's name

Date of birth

Nationality

Gender

Preferably a photograph

Relevant document number

Date of issue

Date of expiry

Last revalidation date

Details of dispensation(s)

.3 Competency details

STCW standard of competence (e.g., regulation II/1)

Capacity

Function

Level of responsibility

Endorsements

Limitations

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i mönstringslagen (1983:929)

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om mönstringslagen (1983:929) dels att 18 § ska ha följande lydelse, dels att det ska införas två nya paragrafer, 23 a och b §§, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Sjömän *skall* genomgå regelbundna läkarundersökningar. Efter en undersökning *skall* läkaren utfärda ett särskilt intyg.

Föreslagen lydelse

18 §

Sjömän *ska* genomgå regelbundna läkarundersökningar. Efter en undersökning *ska* läkaren utfärda ett särskilt intyg (*läkarintyg*).

Läkarintyg för sjöfolk som omfattas av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning av sjöfolk², senast ändrat genom direktiv 2012/35/EU³, får endast utfärdas till den som har ansökt om ett sådant intyg efter att han eller hon fyllt 16 år.

För sjömän på fartyg som uteslutande används i inre fart får läkarundersökningen begränsas till syn- och hörsel förmåga.

23 a §

Rätt att få uppgifter ur sjömansregistret om statusen på behörighetsbevis, intyg om erkännande och dispenser har på begäran

1. medlemsstat i EU och stat som har tillträtt den internationella sjöfartsorganisationens konvention om normer för sjöfolks utbildning, certifiering och vakt-hållning från 1978 (STCW-konventionen) när det gäller upp-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/35/EU av den 21 november 2012 om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning av sjöfolk (EUT L 343, 14.12.2012 s. 78, Celex 32012L0035).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EUT L 323, 3.12.2008, s. 33, Celex 32008L0106).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/35/EU av den 21 november 2012 om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav på utbildning av sjöfolk (EUT L 343, 14.12.2012 s. 78, Celex 32012L0035).

*gifter som den andra staten behö-
ver för att fullgöra sitt uppdrag
enligt direktiv 2008/106/EG eller
STCW-konventionen, samt*

*2. ett fartygs ägare eller redare
när det gäller uppgifter för att
kontrollera utbildningen eller
behörigheten hos sjömän, som är
anställda av ägaren eller redaren
eller som dessa avser att anställa.*

23 b §

*För de syften som avses i 23 a §
får Transportstyrelsen medge
direktåtkomst till personuppgifter
som behandlas i sjömansregistret.*

Denna lag träder i kraft den 3 juli 2014.

Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs att 22 kap. 3 a § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §¹

Sekretessen enligt 1 § första stycket 2 hindrar inte att uppgift lämnas till en enskild enligt vad som föreskrivs i mönstringslagen (1983:929).

Sekretessen enligt 1 § andra stycket hindrar inte att uppgift i form av fotografisk bild av den enskilde lämnas till ett auktoriserat delgivningsföretag.

Denna lag träder i kraft den 3 juli 2014.

¹ Senaste lydelse 2010:1982.

Efter remiss har yttranden lämnats av Kammarrätten i Jönköping, Förvaltningsrätten i Linköping, Datainspektionen, Stockholms universitet (Institutet för Sjö rätt och annan transporträtt), Kustbevakningen, Socialstyrelsen, Transportstyrelsen, Sjöfartsverket, SEKO, Sjöbefälsföreningen och Sveriges redareförening.

Regelrådet har fått tillfälle men avstått från att yttra sig.

SWEREF Skärgårdsredarna har fått tillfälle men inte kommit in med något yttrande.